

Camus's Philosophy in the Daily Lives of Hakkari University Administrative Staff: A Qualitative Study on Uniformity, Absurdity, and Nothingness

*Hakkâri Üniversitesi İdari Personelinin Günlük Hayatında Camus'nün Felsefesi: Tekdüzelik, Absürtlük ve Hiçlik Üzerine Nitel Bir İnceleme**

Mehmet Selim Bor**

Abstract: The aim of this research is to examine the daily life experiences of administrative staff working at Hakkari University within the framework of Albert Camus' concepts of monotony, absurdity, and nothingness. The research was conducted using a qualitative research design, and the study group consisted of 10–15 administrative staff members working at Hakkari University, selected using criterion sampling. Data were collected through audio and video interviews conducted via WhatsApp using a semi-structured interview form developed by the researcher. The obtained data were analyzed using content analysis, and similar expressions were classified under themes. The research findings were shaped around four main themes: monotony, absurdity, nothingness, the search for meaning, and resistance and meaning-making. Regarding the theme of monotony, participants stated that they experienced their lives within a cyclical and mechanical structure due to the 08:00–17:00 work schedule, repetitive tasks, and time management. In the theme of absurdity, the illogicality of bureaucratic processes, rigid rules, and experiences of unresolved issues came to the forefront; participants stated that their work often did not produce meaning, leading to alienation. In the context of nothingness and the search for meaning, unrewarded labor, anxiety about the future, loss of purpose, and existential questioning have been highlighted. However, some participants were observed to be trying to create meaning within their routine lives, maintaining their professional roles, and preserving their hopes for the future. The study's findings reveal that modern bureaucratic work life can produce not only problems with job satisfaction and motivation but also profound existential questioning and crises of meaning in individuals. Furthermore, the efforts of employees to create meaning in the face of routine and absurd conditions align with Camus's approach of conscious acceptance and rebellion against the absurd. The research is significant because it demonstrates the need for organizational structures to be re-evaluated taking into account employees' psychosocial well-being, meaning-making processes, and existential needs.

* In order to conduct the study, ethical approval was obtained from the Hakkâri University Scientific Research and Publication Ethics Board with decision number 2025/67 dated 09.04.2025.

Bu çalışmanın yürütülebilmesi için Hakkâri Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan 09.04.2025 tarihli ve 2025/67 sayılı karar ile etik kurul onayı alınmıştır.

** Asst. Prof. Dr., Hakkâri University, Faculty of Theology, Department of Philosophy and Religious Studies

Dr. Öğr. Üyesi, Hakkâri Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-8854-8550>

mehmetseimb@hakkari.edu.tr

Cite as/ Atıf: Bor, M. S. (2026). Camus's philosophy in the daily lives of Hakkâri University administrative staff: A qualitative study on uniformity, absurdity, and nothingness / Hakkâri Üniversitesi idari personelinin günlük hayatında Camus'nün felsefesi: Tekdüzelik, absürtlük ve hiçlik üzerine nitel bir inceleme. *Turkish Studies-Comparative Religious Studies*, 21(Ö1), 343-382. [Special Issues Dedicated to Prof. Dr. Mahmut Özer]. Ankara Bilim University Publications. <https://dx.doi.org/10.7827/TurkishStudies.90340>

Received/Geliş: 23 November/Kasım 2025

Accepted/Kabul: 15 September/Eylül 2026

Published/Yayın: 20 September/Eylül 2026

Checked by plagiarism software

Keywords: Albert Camus, Absurdism, Qualitative Research, Administrative Staff, Thematic Analysis, Alienation.

Öz: Bu araştırmanın amacı, Hakkâri Üniversitesi'nde görev yapan idari personelin gündelik yaşam deneyimlerini Albert Camus'nün tekdüzelik, absürtlük ve hiçlik kavramları çerçevesinde incelemektir. Araştırma nitel araştırma deseninde yürütülmüş olup çalışma grubunu Hakkâri Üniversitesi'nde görev yapan ve ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen 10–15 idari personel oluşturmuştur. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla WhatsApp üzerinden gerçekleştirilen sesli ve görüntülü görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi kullanılarak çözümlenmiş ve benzer ifadeler temalar altında sınıflandırılmıştır. Araştırma bulguları tekdüzelik, absürtlük, hiçlik ve anlam arayışı ile direnç ve anlam üretme olmak üzere dört temel tema etrafında şekillenmiştir. Tekdüzelik temasında katılımcılar, 08.00–17.00 çalışma düzeni, tekrar eden görevler ve zamanın denetimi nedeniyle yaşamlarını döngüsel ve mekanik bir yapı içerisinde deneyimlediklerini belirtmişlerdir. Absürtlük temasında bürokratik süreçlerin mantıksızlığı, katı kurallar ve çözümsüzlük deneyimleri ön plana çıkarken; katılımcılar yaptıkları işlerin çoğu zaman anlam üretmediğini ve bunun yabancılaşmaya yol açtığını ifade etmişlerdir. Hiçlik ve anlam arayışı temasında emeğin karşılıksız kalması, gelecek kaygısı, amaç yitimi ve varoluşsal sorgulamalar dikkat çekmiştir. Bununla birlikte bazı katılımcıların rutin yaşam içerisinde anlam üretmeye çalıştıkları, mesleki rollerini sürdürdükleri ve yaşamlarına yönelik umutlarını korumaya çalıştıkları görülmüştür. Araştırmanın sonuçlarına bakıldığında, modern bürokratik çalışma yaşamının bireylerde yalnızca iş doyumu ve motivasyon sorunları değil, aynı zamanda derin varoluşsal sorgulamalar ve anlam krizleri de üretebildiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte çalışanların rutin ve absürt koşullar karşısında anlam üretme çabaları, Camus'nün absürd karşısında bilinçli kabulleniş ve başkaldırı yaklaşımıyla örtüşmektedir. Araştırma, örgütsel yapıların çalışanların psikososyal iyi oluşları, anlam üretme süreçleri ve varoluşsal gereksinimleri dikkate alınarak yeniden değerlendirilmesi gerektiğini göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Albert Camus, Absürdizm, Nitel Araştırma, İdari Personel, Tematik Analiz, Yabancılaşma.

Structured Abstract:

This study examines the daily experiences of administrative staff employed at Hakkâri University through the existential philosophy of Albert Camus and proposes a conceptual framework for understanding bureaucratic working life in terms of absurdity, monotony, meaninglessness, and resistance. Although previous studies concerning university administrative personnel have predominantly focused on organisational variables such as job satisfaction, organisational commitment, burnout, and work motivation, the existential dimensions of bureaucratic experience remain largely unexplored. Modern universities operate within highly standardised administrative structures characterised by repetitive routines, hierarchical decision-making, and formal institutional regulations that frequently reduce professional activities to mechanical procedures. Such organisational conditions generate not only managerial or psychological challenges but also deeper existential questions concerning the meaning of work and individual existence. Albert Camus's philosophy provides an appropriate theoretical perspective for interpreting this reality by conceptualising the conflict between humanity's desire for meaning and the indifferent structure of existence through the notion of absurdity. Accordingly, this study aims to analyse the lived experiences of university administrative personnel within the conceptual framework of Camus's philosophy while contributing to the limited literature that connects existential philosophy with organisational research.

The research was designed according to a qualitative research approach using phenomenological principles to explore participants' subjective experiences. The study group consisted of 10–15 administrative staff members employed at Hakkâri University who were selected through criterion sampling. Inclusion criteria required participants to be actively employed in administrative positions, voluntarily participate in the study, provide informed consent, possess sufficient Turkish language proficiency, and have access to communication technologies required for remote interviews. Data were collected through semi-structured interviews composed of ten open-ended questions developed after an extensive review of existential philosophy and phenomenological research. Owing to geographical conditions and participant availability, interviews were conducted through WhatsApp audio and video calls. Participants were anonymised using identification codes ranging from K1 to K10 to ensure confidentiality. Interview recordings were transcribed verbatim, repeatedly reviewed for accuracy, and analysed using qualitative content analysis. Through iterative coding procedures, meaningful expressions were categorised into conceptual themes corresponding to the principal dimensions of Camus's existential philosophy.

The findings reveal four interrelated existential dimensions that characterise the professional experiences of university administrative personnel. The first dimension, monotonous experience, demonstrates that participants perceive their daily working lives as repetitive, cyclical, and highly regulated by institutional routines, particularly the standardised 08:00–17:00 working schedule and repetitive clerical responsibilities. These repetitive structures contribute to feelings of psychological stagnation, emotional exhaustion, and the perception that institutional obligations dominate personal aspirations. Nevertheless, routine also functions as a catalyst for self-awareness by encouraging individuals to recognise repetitive patterns and develop aspirations for change. The second dimension, the experience of absurdity, indicates that participants experience alienation due to rigid bureaucratic procedures, hierarchical organisational structures, communication difficulties with administrators, and institutional practices that frequently appear irrational or disconnected from meaningful outcomes. These experiences illustrate the conflict between employees' desire to perform meaningful work and the restrictive nature of bureaucratic systems, closely reflecting Camus's conceptualisation of absurd existence. The third dimension, nothingness and the search for meaning, demonstrates that participants frequently experience uncertainty regarding the significance of their professional contributions, concerns about the future, and feelings that their efforts remain unrecognised. Such perceptions contribute to diminished motivation and existential questioning while simultaneously encouraging individuals to search for personal meaning beyond institutional expectations. The fourth dimension, resistance and meaning-making, reveals that despite bureaucratic constraints, participants actively construct meaningful interpretations of their work by emphasising personal responsibility, helping others, professional ethics, and individual resilience. Rather than surrendering to nihilism, employees consciously preserve their dignity and autonomy by attributing personal significance to their daily activities, thereby illustrating Camus's concept of rebellion against the absurd.

The findings indicate that bureaucratic organisational environments produce consequences that extend beyond conventional organisational problems, such as job dissatisfaction or burnout, by generating profound experiences of existential alienation and meaninglessness. The repetitive institutional routines described by

participants closely resemble Camus's metaphor of Sisyphus, illustrating how contemporary administrative systems reproduce cyclical and mechanical patterns of labour. At the same time, the study demonstrates that employees possess the capacity to resist existential despair through individual meaning-making strategies, personal values, and conscious engagement with their professional responsibilities. These findings suggest organisational structures. These findings indicate the need to evaluate organisational structures from socio-philosophical and existential frameworks, in addition to managerial and psychological perspectives. This evaluation should consider not only managerial and psychological perspectives but also socio-philosophical and existential frameworks. Accordingly, higher education institutions should develop organisational policies that strengthen employee autonomy, encourage participatory decision-making, recognise individual contributions, and support psychosocial well-being in order to reduce bureaucratic alienation and enhance existential resilience. Consequently, this study contributes to organisational behaviour and higher education literature by introducing an existential perspective grounded in Albert Camus's philosophy and providing a conceptual framework for understanding administrative work beyond traditional organisational variables.

Keywords: Albert Camus, Absurdism, Qualitative Research, Administrative Staff, Thematic Analysis, and Alienation.

ملخص منظم:

تتناول هذه الدراسة التجارب اليومية للموظفين الإداريين العاملين في جامعة هاكاري من منظور الفلسفة الوجودية لألبرت كامو وتقتصر إطاراً مفاهيمياً لفهم الحياة العملية البيروقراطية من حيث العيثة والرتابة وانعدام المعنى والمقاومة. وعلى الرغم من أن الدراسات السابقة المتعلقة بالموظفين الإداريين في الجامعات ركزت في الغالب على المتغيرات التنظيمية مثل الرضا الوظيفي والالتزام التنظيمي والإرهاق المهني والدافع للعمل، فإن الأبعاد الوجودية للتجربة البيروقراطية لا تزال غير مستكشفة إلى حد كبير. تعمل الجامعات الحديثة ضمن هياكل إدارية شديدة التوحيد تتميز بالروتين المتكرر، واتخاذ القرارات الهرمي، واللوائح المؤسسية الرسمية التي غالباً ما تختزل الأنشطة المهنية إلى إجراءات آلية. ولا تولد مثل هذه الظروف التنظيمية تحديات إدارية أو نفسية فحسب، بل تثير أيضاً أسئلة وجودية أعمق تتعلق بمعنى العمل والوجود الفردي. توفر فلسفة ألبرت كامو منظوراً نظرياً مناسباً لتفسير هذا الواقع من خلال تصور الصراع بين رغبة البشرية في إيجاد المعنى والهيكل اللامبالي للوجود عبر مفهوم العبث. وبناءً على ذلك، تهدف هذه الدراسة إلى تحليل التجارب المعاشة لموظفي الإدارة الجامعية ضمن الإطار المفاهيمي لفلسفة كامو، مع المساهمة في الأدبيات المحدودة التي تربط الفلسفة الوجودية بالبحوث التنظيمية.

صُممت الدراسة وفقاً لمنهج البحث النوعي باستخدام المبادئ الظاهرية لاستكشاف التجارب الذاتية للمشاركين. تألفت مجموعة الدراسة من 10 إلى 15 موظفاً إدارياً يعملون في جامعة هاكاري، تم اختيارهم من خلال عينة معيارية. اشترطت معايير الاختيار أن يكون المشاركون موظفين فعلياً في مناصب إدارية، وأن يشاركوا طواعية في الدراسة، وأن يقدموا موافقة مستنيرة، وأن يتمتعوا بكفاءة كافية في اللغة التركية وأن يكون لديهم إمكانية الوصول إلى تقنيات الاتصال اللازمة لإجراء المقابلات عن بُعد. تم جمع البيانات من خلال مقابلات شبه منظمة تتألف من عشرة أسئلة مفتوحة تم تطويرها بعد مراجعة مستفيضة للفلسفة الوجودية والأبحاث الظاهرية. ونظراً للظروف الجغرافية وتوافر المشاركين إلى K1 أجريت المقابلات عبر مكالمات صوتية ومرئية عبر تطبيق «واتساب». وتم إخفاء هوية المشاركين باستخدام رموز تعريفية تتراوح من لضمان السرية. تم تدوين تسجيلات المقابلات حرفياً، ومراجعتها مراراً للتأكد من دقتها، وتحليلها باستخدام تحليل المحتوى النوعي. ومن K10 خلال إجراءات الترميز التكرارية، تم تصنيف التعبيرات ذات المغزى إلى موضوعات مفاهيمية تتوافق مع الأبعاد الرئيسية لفلسفة كامو الوجودية.

تكشف النتائج عن أربعة أبعاد وجودية مترابطة تميز التجارب المهنية لموظفي الإدارة الجامعية. يُظهر البعد الأول، وهو «التجربة الرتيبة»، أن المشاركين ينظرون إلى حياتهم العملية اليومية على أنها متكررة ودورية وخاضعة لرقابة شديدة من قبل الروتين المؤسسي، لا سيما جدول العمل المعياري من الساعة 08:00 إلى 17:00 والمسؤوليات الإدارية المتكررة. تساهم هذه الهياكل المتكررة في الشعور بالركود النفسي والإرهاق العاطفي، وفي الإدراك بأن الالتزامات المؤسسية تهيمن على الطموحات الشخصية. ومع ذلك، تعمل الروتين أيضاً كمحفز للوعي الذاتي من خلال تشجيع الأفراد على التعرف على الأنماط المتكررة وتطوير تطلعات للتغيير. أما البعد الثاني، وهو تجربة العيثة، فيشير إلى أن المشاركين يعانون من الاغتراب بسبب الإجراءات البيروقراطية الصارمة، والهياكل التنظيمية الهرمية، وصعوبات التواصل مع الإداريين والممارسات المؤسسية التي غالباً ما تبدو غير عقلانية أو منفصلة عن النتائج ذات المغزى. تُظهر هذه التجارب التضارب بين رغبة الموظفين في أداء عمل ذي مغزى والطبيعة التقيدية للأنظمة البيروقراطية، مما يعكس بشكل وثيق تصور كامو للوجود العيئي. أما البعد الثالث، وهو العدم والبحث عن المعنى، فيُظهر أن المشاركين غالباً ما يواجهون حالة من عدم اليقين بشأن أهمية مساهماتهم المهنية، ومخاوف بشأن المستقبل، ومشاعر بأن جهودهم تظل غير معترف بها. تساهم هذه التصورات في تراجع الحافز والتساؤلات الوجودية، بينما تشجع الأفراد في الوقت نفسه على البحث عن معنى شخصي يتجاوز التوقعات المؤسسية. ويكشف البعد الرابع، المقاومة وصنع المعنى، أنه على الرغم من القيود البيروقراطية، يبني المشاركون بنشاط تفسيرات ذات مغزى لعملهم من خلال التأكيد على المسؤولية الشخصية، ومساعدة الآخرين، والأخلاقيات المهنية، والمرونة الفردية. وبدلاً من الاستسلام للعدمية، يحافظ الموظفون بوعي على كرامتهم واستقلاليتهم من خلال إضفاء أهمية شخصية على أنشطتهم اليومية، مما يوضح مفهوم كامو للتمرد ضد العبث.

تشير النتائج إلى أن البيانات التنظيمية البيروقراطية تنتج عواقب تتجاوز المشاكل التنظيمية التقليدية، مثل عدم الرضا الوظيفي أو الإرهاق، من خلال توليد تجارب عميقة من الاغتراب الوجودي وانعدام المعنى. وتشبه الروتينات المؤسسية المتكررة التي وصفها المشاركون، إلى حد كبير استعارة كامو عن «سيزيف»، مما يوضح كيف تعيد الأنظمة الإدارية المعاصرة إنتاج أنماط عمل دورية وآلية. وفي الوقت نفسه، تبرهن الدراسة على أن الموظفين يمتلكون القدرة على مقاومة اليأس الوجودي من خلال استراتيجيات فردية لخلق المعنى، والقيم الشخصية،

، والانخراط الواعي في مسؤولياتهم المهنية. وتشير هذه النتائج إلى الحاجة إلى تقييم الهياكل التنظيمية من خلال أطر اجتماعية-فلسفية ووجودية بالإضافة إلى المنظورات الإدارية والنفسية. وينبغي أن يأخذ هذا التقييم في الاعتبار ليس فقط المنظورات الإدارية والنفسية، بل أيضًا الأطر الاجتماعية-الفلسفية والوجودية. وبناءً على ذلك، ينبغي لمؤسسات التعليم العالي وضع سياسات تنظيمية تعزز استقلالية الموظفين، وتشجع على اتخاذ القرارات التشاركية، وتعترف بالمساهمات الفردية، وتدعم الرفاه النفسي والاجتماعي، بهدف الحد من الاغتراب البيروقراطي وتعزيز المرونة الوجودية. وبالتالي، تسهم هذه الدراسة في أدبيات السلوك التنظيمي والتعليم العالي من خلال تقديم منظور وجودي يستند إلى فلسفة ألبرت كامو، وتوفير إطار مفاهيمي لفهم العمل الإداري بما يتجاوز المتغيرات التنظيمية التقليدية.

الكلمات المفتاحية: ألبرت كامو، العبيثية، البحث النوعي، الموظفون الإداريون، التحليل الموضوعي، والابتعاد.

Résumé Structuré:

Cette étude examine les expériences quotidiennes du personnel administratif de l'université de Hakkâri à la lumière de la philosophie existentielle d'Albert Camus et propose un cadre conceptuel permettant de comprendre la vie professionnelle bureaucratique sous l'angle de l'absurdité, de la monotonie, de l'absence de sens et de la résistance. Bien que les études antérieures consacrées au personnel administratif universitaire se soient principalement concentrées sur des variables organisationnelles telles que la satisfaction professionnelle, l'engagement organisationnel, l'épuisement professionnel et la motivation au travail, les dimensions existentielles de l'expérience bureaucratique restent largement inexplorées. Les universités modernes fonctionnent au sein de structures administratives hautement standardisées, caractérisées par des routines répétitives, une prise de décision hiérarchique et des réglementations institutionnelles formelles qui réduisent souvent les activités professionnelles à des procédures mécaniques. De telles conditions organisationnelles génèrent non seulement des défis managériaux ou psychologiques, mais aussi des questions existentielles plus profondes concernant le sens du travail et de l'existence individuelle. La philosophie d'Albert Camus offre une perspective théorique appropriée pour interpréter cette réalité en conceptualisant, à travers la notion d'absurdité, le conflit entre le désir de sens de l'humanité et la structure indifférente de l'existence. En conséquence, cette étude vise à analyser les expériences vécues par le personnel administratif universitaire dans le cadre conceptuel de la philosophie de Camus, tout en contribuant à la littérature encore limitée qui relie la philosophie existentielle à la recherche organisationnelle.

La recherche a été conçue selon une approche qualitative utilisant des principes phénoménologiques pour explorer les expériences subjectives des participants. Le groupe d'étude était composé de 10 à 15 membres du personnel administratif employés à l'université de Hakkâri, sélectionnés par échantillonnage par critères. Les critères d'inclusion exigeaient que les participants occupent activement des postes administratifs, participent volontairement à l'étude, donnent leur consentement éclairé, possèdent une maîtrise suffisante de la langue turque et aient accès aux technologies de communication nécessaires aux entretiens à distance. Les données ont été recueillies au moyen d'entretiens semi-structurés composés de dix questions ouvertes élaborées à l'issue d'une revue approfondie de la philosophie existentielle et de la recherche phénoménologique. En raison des contraintes géographiques et de la disponibilité des participants, les entretiens ont été menés par le biais d'appels audio et vidéo sur WhatsApp. Les participants ont été anonymisés à l'aide de codes d'identification allant de K1 à K10 afin de garantir la confidentialité. Les enregistrements des entretiens ont été transcrits mot pour mot, vérifiés à plusieurs reprises pour en garantir l'exactitude, puis analysés à l'aide d'une analyse de contenu qualitative. Grâce à des procédures de codage itératives, les expressions significatives ont été classées en thèmes conceptuels correspondant aux dimensions principales de la philosophie existentielle de Camus.

Les résultats révèlent quatre dimensions existentielles interdépendantes qui caractérisent les expériences professionnelles du personnel administratif universitaire. La première dimension, l'expérience monotone, montre que les participants perçoivent leur quotidien professionnel comme répétitif, cyclique et fortement régulé par les routines institutionnelles, en particulier les horaires de travail standardisés de 8 h à 17 h et les tâches administratives répétitives. Ces structures répétitives contribuent à un sentiment de stagnation psychologique, d'épuisement émotionnel et à l'impression que les obligations institutionnelles prennent le pas sur les aspirations personnelles. Néanmoins, la routine fait également office de catalyseur de la prise de conscience de soi en encourageant les individus à reconnaître des schémas répétitifs et à développer des aspirations au changement. La deuxième dimension, l'expérience de l'absurdité, indique que les participants éprouvent un sentiment d'aliénation dû à des procédures bureaucratiques rigides, à des structures organisationnelles hiérarchiques, à des difficultés de communication avec les administrateurs et à des pratiques

institutionnelles qui semblent souvent irrationnelles ou déconnectées de résultats significatifs. Ces expériences illustrent le conflit entre le désir des employés d'accomplir un travail significatif et la nature restrictive des systèmes bureaucratiques, reflétant étroitement la conceptualisation de l'existence absurde proposée par Camus. La troisième dimension, le néant et la quête de sens, montre que les participants éprouvent fréquemment une incertitude quant à la portée de leurs contributions professionnelles, des inquiétudes quant à l'avenir et le sentiment que leurs efforts ne sont pas reconnus. De telles perceptions contribuent à une baisse de motivation et à un questionnement existentiel, tout en encourageant simultanément les individus à rechercher un sens personnel au-delà des attentes institutionnelles. La quatrième dimension, la résistance et la construction de sens, révèle que, malgré les contraintes bureaucratiques, les participants construisent activement des interprétations significatives de leur travail en mettant l'accent sur la responsabilité personnelle, l'entraide, l'éthique professionnelle et la résilience individuelle. Plutôt que de céder au nihilisme, les employés préservent consciemment leur dignité et leur autonomie en attribuant une signification personnelle à leurs activités quotidiennes, illustrant ainsi le concept camusien de rébellion contre l'absurde.

Les résultats indiquent que les environnements organisationnels bureaucratiques entraînent des conséquences qui vont au-delà des problèmes organisationnels conventionnels, tels que l'insatisfaction professionnelle ou l'épuisement professionnel, en générant des expériences profondes d'aliénation existentielle et d'absence de sens. Les routines institutionnelles répétitives décrites par les participants ressemblent étroitement à la métaphore de Sisyphe chez Camus, illustrant comment les systèmes administratifs contemporains reproduisent des schémas de travail cycliques et mécaniques. Parallèlement, l'étude démontre que les employés possèdent la capacité de résister au désespoir existentiel grâce à des stratégies individuelles de recherche de sens, à leurs valeurs personnelles et à un engagement conscient dans leurs responsabilités professionnelles. Ces résultats suggèrent de réévaluer les structures organisationnelles à la lumière de cadres socio-philosophiques et existentiels, en complément des perspectives managériales et psychologiques. Cette évaluation devrait prendre en compte non seulement les perspectives managériales et psychologiques, mais aussi les cadres socio-philosophiques et existentiels. En conséquence, les établissements d'enseignement supérieur devraient élaborer des politiques organisationnelles qui renforcent l'autonomie des employés, encouragent la prise de décision participative, reconnaissent les contributions individuelles et favorisent le bien-être psychosocial afin de réduire l'aliénation bureaucratique et d'améliorer la résilience existentielle. Par conséquent, cette étude apporte une contribution à la littérature sur le comportement organisationnel et l'enseignement supérieur en introduisant une perspective existentielle fondée sur la philosophie d'Albert Camus et en fournissant un cadre conceptuel permettant de comprendre le travail administratif au-delà des variables organisationnelles traditionnelles.

Mots-clés : Albert Camus, absurdisme, recherche qualitative, personnel administratif, analyse thématique et aliénation.

Resumen Estructurado:

Este estudio analiza las experiencias cotidianas del personal administrativo de la Universidad de Hakkâri a través de la filosofía existencial de Albert Camus y propone un marco conceptual para comprender la vida laboral burocrática en términos de absurdo, monotonía, falta de sentido y resistencia. Aunque los estudios previos sobre el personal administrativo universitario se han centrado principalmente en variables organizativas como la satisfacción laboral, el compromiso organizativo, el agotamiento y la motivación laboral, las dimensiones existenciales de la experiencia burocrática siguen sin explorarse en gran medida. Las universidades modernas funcionan dentro de estructuras administrativas altamente estandarizadas, caracterizadas por rutinas repetitivas, una toma de decisiones jerárquica y normativas institucionales formales que, con frecuencia, reducen las actividades profesionales a procedimientos mecánicos. Dichas condiciones organizativas generan no solo retos de gestión o psicológicos, sino también cuestiones existenciales más profundas relativas al sentido del trabajo y de la existencia individual. La filosofía de Albert Camus ofrece una perspectiva teórica adecuada para interpretar esta realidad, al conceptualizar el conflicto entre el deseo humano de sentido y la estructura indiferente de la existencia a través de la noción de lo absurdo. En consecuencia, este estudio tiene como objetivo analizar las experiencias vividas por el personal administrativo universitario dentro del marco conceptual de la filosofía de Camus, al tiempo que contribuye a la escasa bibliografía que vincula la filosofía existencial con la investigación organizativa.

La investigación se diseñó siguiendo un enfoque cualitativo que utiliza principios fenomenológicos para explorar las experiencias subjetivas de los participantes. El grupo de estudio estuvo compuesto por entre 10 y 15 miembros del personal administrativo de la Universidad de Hakkâri, seleccionados mediante muestreo por criterios. Los criterios de inclusión exigían que los participantes estuvieran empleados activamente en puestos administrativos, participaran voluntariamente en el estudio, dieran su consentimiento informado, poseyeran un dominio suficiente del turco y tuvieran acceso a las tecnologías de comunicación necesarias para las entrevistas a distancia. Los datos se recopilaban mediante entrevistas semiestructuradas compuestas por diez preguntas abiertas elaboradas tras una revisión exhaustiva de la filosofía existencial y la investigación fenomenológica. Debido a las condiciones geográficas y a la disponibilidad de los participantes, las entrevistas se realizaron a través de llamadas de audio y vídeo por WhatsApp. Se garantizó el anonimato de los participantes mediante códigos de identificación que iban del K1 al K10 para asegurar la confidencialidad. Las grabaciones de las entrevistas se transcribieron textualmente, se revisaron repetidamente para garantizar su exactitud y se analizaron mediante un análisis cualitativo de contenido. A través de procedimientos de codificación iterativos, las expresiones significativas se clasificaron en temas conceptuales correspondientes a las dimensiones principales de la filosofía existencial de Camus.

Los resultados revelan cuatro dimensiones existenciales interrelacionadas que caracterizan las experiencias profesionales del personal administrativo universitario. La primera dimensión, la experiencia monótona, demuestra que los participantes perciben su vida laboral cotidiana como repetitiva, cíclica y altamente regulada por las rutinas institucionales, en particular el horario de trabajo estandarizado de 08:00 a 17:00 y las responsabilidades administrativas repetitivas. Estas estructuras repetitivas contribuyen a sentimientos de estancamiento psicológico, agotamiento emocional y a la percepción de que las obligaciones institucionales predominan sobre las aspiraciones personales. No obstante, la rutina también actúa como catalizador de la autoconciencia, al animar a las personas a reconocer patrones repetitivos y a desarrollar aspiraciones de cambio. La segunda dimensión, la experiencia de lo absurdo, indica que los participantes experimentan alienación debido a los rígidos procedimientos burocráticos, las estructuras organizativas jerárquicas, las dificultades de comunicación con los administradores y las prácticas institucionales que con frecuencia parecen irracionales o desconectadas de resultados significativos. Estas experiencias ilustran el conflicto entre el deseo de los empleados de realizar un trabajo significativo y la naturaleza restrictiva de los sistemas burocráticos, lo que refleja fielmente la conceptualización de Camus sobre la existencia absurda. La tercera dimensión, la nada y la búsqueda de sentido, demuestra que los participantes suelen experimentar incertidumbre respecto al significado de sus contribuciones profesionales, preocupaciones sobre el futuro y la sensación de que sus esfuerzos no son reconocidos. Tales percepciones contribuyen a una disminución de la motivación y a un cuestionamiento existencial, al tiempo que animan a las personas a buscar un sentido personal más allá de las expectativas institucionales. La cuarta dimensión, la resistencia y la búsqueda de sentido, revela que, a pesar de las limitaciones burocráticas, los participantes construyen activamente interpretaciones significativas de su trabajo haciendo hincapié en la responsabilidad personal, la ayuda a los demás, la ética profesional y la resiliencia individual. En lugar de rendirse al nihilismo, los empleados preservan conscientemente su dignidad y autonomía atribuyendo un significado personal a sus actividades cotidianas, ilustrando así el concepto de Camus de rebelión contra lo absurdo.

Los resultados indican que los entornos organizativos burocráticos producen consecuencias que van más allá de los problemas organizativos convencionales, como la insatisfacción laboral o el agotamiento, al generar profundas experiencias de alienación existencial y falta de sentido. Las rutinas institucionales repetitivas descritas por los participantes se asemejan mucho a la metáfora de Camus sobre Sísifo, lo que ilustra cómo los sistemas administrativos contemporáneos reproducen patrones de trabajo cíclicos y mecánicos. Al mismo tiempo, el estudio demuestra que los empleados poseen la capacidad de resistir la desesperación existencial mediante estrategias individuales de búsqueda de sentido, valores personales y un compromiso consciente con sus responsabilidades profesionales. Estos resultados sugieren la necesidad de evaluar las estructuras organizativas desde marcos sociofilosóficos y existenciales, además de las perspectivas de gestión y psicológicas. Esta evaluación debería tener en cuenta no solo las perspectivas de gestión y psicológicas, sino también los marcos sociofilosóficos y existenciales. En consecuencia, las instituciones de educación superior deberían desarrollar políticas organizativas que refuercen la autonomía de los empleados, fomenten la toma de decisiones participativa, reconozcan las contribuciones individuales y apoyen el bienestar psicosocial, con el fin de reducir la alienación burocrática y potenciar la resiliencia existencial. Por lo tanto, este estudio contribuye a la literatura sobre comportamiento organizativo y educación superior al introducir una perspectiva existencial

basada en la filosofía de Albert Camus y al proporcionar un marco conceptual para comprender el trabajo administrativo más allá de las variables organizativas tradicionales.

Palabras clave: Albert Camus, absurdo, investigación cualitativa, personal administrativo, análisis temático y alienación.

结构化摘要:

本研究通过阿尔贝·加缪的存在主义哲学，考察了哈卡里大学行政人员的日常经历，并提出了一个以荒谬、单调、无意义和抵抗为核心概念的框架，用于理解官僚制工作生活。尽管以往关于大学行政人员的研究主要聚焦于工作满意度、组织承诺、职业倦怠和工作动机等组织变量，但官僚制经历的存在主义维度仍 largely 未被深入探讨。现代大学在高度标准化的行政结构中运作，其特征是重复的例行公事、等级制的决策以及正式的制度规定，这些往往将专业活动简化为机械化的程序。此类组织环境不仅带来管理或心理上的挑战，还引发了关于工作意义和个体存在更深层次的存在主义问题。阿尔贝·加缪的哲学通过“荒谬”这一概念，阐释了人类对意义的渴望与存在冷漠结构之间的冲突，为解读这一现实提供了恰当的理论视角。因此，本研究旨在借助加缪哲学的概念框架，分析大学行政人员的亲身经历，同时为将存在主义哲学与组织研究相结合的有限文献做出贡献。

本研究采用定性研究方法，运用现象学原则探索参与者的主观体验。研究对象为哈卡里大学的10至15名行政人员，通过标准抽样法选定。纳入标准要求参与者：目前在行政岗位任职、自愿参与研究、签署知情同意书、具备足够的土耳其语能力，并拥有进行远程访谈所需的通信技术条件。数据通过半结构化访谈收集，访谈包含10个开放式问题，这些问题是在对存在主义哲学和现象学研究进行广泛综述后制定的。鉴于地理条件和参与者的时间安排，访谈通过WhatsApp语音和视频通话进行。为确保保密性，参与者使用K1至K10的识别码进行匿名处理。访谈录音被逐字转录，经反复核对确保准确性，并采用定性内容分析法进行分析。通过迭代编码程序，将具有深层含义的表述归类为与卡缪存在主义哲学主要维度相对应的概念主题。

研究结果揭示了四个相互关联的存在主义维度，这些维度构成了大学行政人员职业经历的特征。第一个维度——“单调体验”——表明受访者认为其日常工作生活具有重复性、周期性，且受到机构常规的高度约束，尤其是标准化的08:00–17:00工作时间和重复性的文书工作职责。这些重复性结构导致了心理停滞感、情绪耗竭，以及机构义务压倒个人抱负的感受。然而，常规同时也作为自我觉察的催化剂，促使个体识别重复模式并萌生变革的愿望。第二维度“荒谬体验”表明，受访者因僵化的官僚程序、等级森严的组织结构、与管理者的沟通困难，以及那些常被视为不合逻辑或与有意义成果脱节的机构惯例而感到异化。这些体验揭示了员工从事有意义工作的愿望与官僚体系的限制性之间的冲突，这与卡缪对荒诞存在的概念化描述高度契合。第三个维度——虚无与意义的追寻——表明，参与者经常对自身职业贡献的意义感到不确定，对未来感到担忧，并觉得自己的努力未被认可。这些感知不仅导致动力减弱和存在主义式的质疑，同时也促使个人在机构期望之外寻求个人意义。第四个维度——抵抗与意义建构——揭示出，尽管受到官僚体制的束缚，参与者仍通过强调个人责任、帮助他人、职业道德和个人韧性，积极地为自己的工作构建富有意义的诠释。员工并未屈服于虚无主义，而是通过赋予日常活动以个人意义，有意识地维护自己的尊严和自主性，从而体现了卡缪关于“反抗荒诞”的概念。

研究表明，官僚组织环境所产生的后果不仅限于工作不满或职业倦怠等传统组织问题，更会引发深刻的存在性异化和无意义体验。参与者所描述的重复性制度惯例与卡缪的“西西弗斯”隐喻极为相似，这说明了当代行政体系如何再现了循环且机械化的劳动模式。与此同时，研究表明，员工能够通过个人的意义构建策略、个人价值观以及对职业责任的有意识投入，来抵御存在性绝望。这些发现表明，除了管理学和心理学视角外，还有必要从社会哲学和存在主义框架来评估组织结构。这种评估不仅应考虑管理学和心理学视角，还应纳入社会哲学和存在主义框架。因此，高等教育机构应制定组织政策，以增强员工的自主性、鼓励参与式决策、认可个人贡献并支持心理社会福祉，从而减少官僚式异化并增强存在主义韧性。由此，本研究通过引入基于阿尔贝·加缪哲学的存在

主义视角, 并为超越传统组织变量理解行政工作提供了概念框架, 为组织行为学和高等教育文献做出了贡献。

关键词: 阿尔贝·加缪, 荒诞主义, 定性研究, 行政人员, 主题分析, 异化。

Структурированное Резюме:

В данном исследовании анализируются повседневные переживания административных сотрудников Университета Хаккари через призму экзистенциальной философии Альбера Камю и предлагается концептуальная основа для понимания бюрократической трудовой жизни с точки зрения абсурда, монотонности, бессмысленности и сопротивления. Хотя предыдущие исследования, посвящённые административному персоналу университетов, в основном сосредоточивались на таких организационных переменных, как удовлетворённость работой, приверженность организации, выгорание и мотивация к труду, экзистенциальные аспекты бюрократического опыта остаются в значительной степени неисследованными. Современные университеты функционируют в рамках высокостандартизированных административных структур, характеризующихся повторяющимися рутинными процедурами, иерархическим принятием решений и формальными институциональными правилами, которые зачастую сводят профессиональную деятельность к механическим процедурам. Такие организационные условия порождают не только управленческие или психологические проблемы, но и более глубокие экзистенциальные вопросы, касающиеся смысла работы и индивидуального существования. Философия Альбера Камю предоставляет подходящую теоретическую перспективу для интерпретации этой реальности, концептуализируя конфликт между стремлением человечества к смыслу и безразличной структурой бытия через понятие абсурда. Соответственно, данное исследование направлено на анализ жизненного опыта административного персонала университета в концептуальных рамках философии Камю, одновременно внося вклад в ограниченную литературу, связывающую экзистенциальную философию с организационными исследованиями.

Исследование было построено в соответствии с качественным исследовательским подходом с использованием феноменологических принципов для изучения субъективного опыта участников. Исследовательская группа состояла из 10–15 сотрудников административного персонала Университета Хаккари, отобранных методом критериальной выборки. Критерии включения предполагали, что участники должны были активно занимать административные должности, добровольно участвовать в исследовании, дать информированное согласие, обладать достаточным уровнем владения турецким языком и иметь доступ к коммуникационным технологиям, необходимым для проведения удалённых интервью. Сбор данных осуществлялся посредством полуструктурированных интервью, состоящих из десяти открытых вопросов, разработанных после всестороннего обзора экзистенциальной философии и феноменологических исследований. В связи с географическими условиями и доступностью участников интервью проводились посредством аудио- и видеозвонков через WhatsApp. Для обеспечения конфиденциальности участники были анонимизированы с помощью идентификационных кодов от K1 до K10. Записи интервью были дословно расшифрованы, неоднократно проверены на точность и проанализированы с помощью качественного контент-анализа. С помощью итеративных процедур кодирования значимые выражения были классифицированы по концептуальным темам, соответствующим основным измерениям экзистенциальной философии Камю.

Результаты исследования выявили четыре взаимосвязанных экзистенциальных аспекта, характеризующих профессиональный опыт административного персонала университета. Первый аспект — монотонный опыт — показывает, что участники воспринимают свою повседневную рабочую жизнь как повторяющуюся, циклическую и строго регламентированную институциональными рутинными, в частности стандартизированным графиком работы с 08:00 до 17:00 и повторяющимися канцелярскими обязанностями. Эти повторяющиеся структуры способствуют возникновению чувства психологического застоя, эмоционального истощения и ощущения того, что институциональные обязательства доминируют над личными стремлениями. Тем не менее рутина также выступает в качестве катализатора самосознания, побуждая людей распознавать повторяющиеся паттерны и формировать стремление к переменам. Второе измерение — «опыт абсурда» — указывает на то, что участники испытывают отчуждение из-за жестких бюрократических процедур, иерархических

организационных структур, трудностей в общении с администрацией и институциональных практик, которые зачастую кажутся иррациональными или оторванными от значимых результатов. Эти переживания иллюстрируют конфликт между стремлением сотрудников выполнять значимую работу и ограничивающим характером бюрократических систем, что в значительной степени отражает концепцию абсурдного существования Камю. Третье измерение — «ничто» и поиск смысла — демонстрирует, что участники часто испытывают неуверенность в значимости своего профессионального вклада, беспокойство о будущем и ощущение, что их усилия остаются непризнанными. Такие восприятия способствуют снижению мотивации и экзистенциальным сомнениям, одновременно побуждая людей искать личный смысл за пределами институциональных ожиданий. Четвертое измерение — сопротивление и поиск смысла — показывает, что, несмотря на бюрократические ограничения, участники активно конструируют осмысленные интерпретации своей работы, делая акцент на личной ответственности, помощи другим, профессиональной этике и индивидуальной устойчивости. Вместо того чтобы поддаваться нигилизму, сотрудники сознательно сохраняют свое достоинство и автономию, придавая личный смысл своей повседневной деятельности, тем самым иллюстрируя концепцию Камю о восстании против абсурда.

Результаты исследования указывают на то, что бюрократическая организационная среда приводит к последствиям, выходящим за рамки традиционных организационных проблем, таких как неудовлетворенность работой или выгорание, порождая глубокие переживания экзистенциальной отчужденности и бессмысленности. Описанные участниками повторяющиеся институциональные рутины очень напоминают метафору Камю о Сизифе, иллюстрируя, как современные административные системы воспроизводят циклические и механические модели труда. В то же время исследование демонстрирует, что сотрудники обладают способностью противостоять экзистенциальному отчаянию посредством индивидуальных стратегий придания смысла, личных ценностей и сознательного выполнения своих профессиональных обязанностей. Эти результаты указывают на необходимость оценивать организационные структуры не только с управленческой и психологической точек зрения, но и в рамках социально-философских и экзистенциальных концепций. Такая оценка должна учитывать не только управленческие и психологические аспекты, но и социально-философские и экзистенциальные рамки. Соответственно, высшие учебные заведения должны разрабатывать организационную политику, направленную на укрепление автономии сотрудников, поощрение совместного принятия решений, признание индивидуального вклада и поддержку психосоциального благополучия с целью снижения бюрократической отчужденности и повышения экзистенциальной устойчивости. Таким образом, данное исследование вносит вклад в литературу по организационному поведению и высшему образованию, вводя экзистенциальную перспективу, основанную на философии Альбера Камю, и предоставляя концептуальную основу для понимания административной работы за пределами традиционных организационных переменных.

Ключевые слова: Альбер Камю, абсурдизм, качественное исследование, административный персонал, тематический анализ, отчуждение.

संरचित सारांशः

यह अध्ययन अल्बर्ट कैमस के अस्तित्ववादी दर्शन के माध्यम से हक्कारी विश्वविद्यालय में कार्यरत प्रशासनिक कर्मचारियों के दैनिक अनुभवों की जांच करता है और निरर्थकता, एकरूपता, अर्थहीनता और प्रतिरोध के संदर्भ में नौकरशाही कार्य जीवन को समझने के लिए एक वैचारिक ढांचा प्रस्तावित करता है। यद्यपि विश्वविद्यालय के प्रशासनिक कर्मचारियों से संबंधित पिछले अध्ययनों ने मुख्य रूप से नौकरी की संतुष्टि, संगठनात्मक प्रतिबद्धता, बर्नआउट और कार्य प्रेरणा जैसे संगठनात्मक चरों पर ध्यान केंद्रित किया है, फिर भी नौकरशाही अनुभव के अस्तित्ववादी आयाम काफी हद तक अनअनुसंधित हैं।

आधुनिक विश्वविद्यालय अत्यधिक मानकीकृत प्रशासनिक संरचनाओं के भीतर काम करते हैं, जिनकी विशेषता दोहराए जाने वाले दिनचर्या, पदानुक्रमित निर्णय-प्रक्रिया, और औपचारिक संस्थागत नियम हैं, जो अक्सर व्यावसायिक गतिविधियों को यांत्रिक प्रक्रियाओं तक सीमित कर देते हैं। इस प्रकार की संगठनात्मक स्थितियाँ न केवल प्रबंधकीय या मनोवैज्ञानिक चुनौतियाँ उत्पन्न करती हैं, बल्कि काम और व्यक्तिगत अस्तित्व के अर्थ से संबंधित गहरे अस्तित्वगत प्रश्न भी खड़े करती हैं। अल्बर्ट कैमस का दर्शन, निरर्थकता की अवधारणा के माध्यम से मानवता की अर्थ की इच्छा और अस्तित्व

की उदासीन संरचना के बीच संघर्ष की कल्पना करके, इस वास्तविकता की व्याख्या करने के लिए एक उपयुक्त सैद्धांतिक परिप्रेक्ष्य प्रदान करता है। तदनुसार, इस अध्ययन का उद्देश्य कैमस के दर्शन के वैचारिक ढांचे के भीतर विश्वविद्यालय के प्रशासनिक कर्मचारियों के जीए हुए अनुभवों का विश्लेषण करना है, साथ ही उस सीमित साहित्य में योगदान देना है जो अस्तित्ववाद को संगठनात्मक अनुसंधान से जोड़ता है।

प्रतिभागियों के व्यक्तिपरक अनुभवों का पता लगाने के लिए इस शोध को गुणात्मक अनुसंधान दृष्टिकोण के अनुसार, घटनात्मक सिद्धांतों का उपयोग करते हुए डिज़ाइन किया गया था। अध्ययन समूह में हक्कारी विश्वविद्यालय में कार्यरत 10-15 प्रशासनिक कर्मचारी शामिल थे, जिन्हें मानदंड नमूनाकरण (criterion sampling) के माध्यम से चुना गया था। समावेशन मानदंडों के अनुसार प्रतिभागियों का प्रशासनिक पदों पर सक्रिय रूप से कार्यरत होना, अध्ययन में स्वेच्छा से भाग लेना, सूचित सहमति प्रदान करना, तुर्की भाषा में पर्याप्त दक्षता रखना, और दूरस्थ साक्षात्कार के लिए आवश्यक संचार प्रौद्योगिकियों तक पहुंच होना आवश्यक था। डेटा का संग्रह अस्तित्ववाद दर्शन और घटनात्मक अनुसंधान की व्यापक समीक्षा के बाद विकसित किए गए दस खुले-अंत प्रश्नों से बने अर्ध-संरचित साक्षात्कारों के माध्यम से किया गया। भौगोलिक परिस्थितियों और प्रतिभागियों की उपलब्धता के कारण, साक्षात्कार व्हाट्सएप ऑडियो और वीडियो कॉल के माध्यम से आयोजित किए गए। गोपनीयता सुनिश्चित करने के लिए प्रतिभागियों को K1 से K10 तक के पहचान कोड का उपयोग करके गुमनाम बनाया गया। साक्षात्कार रिकॉर्डिंग को शब्दशः लिखित रूप में परिवर्तित किया गया, सटीकता के लिए बार-बार समीक्षा की गई, और गुणात्मक सामग्री विश्लेषण का उपयोग करके उनका विश्लेषण किया गया। पुनरावृत्तिशील कोडिंग प्रक्रियाओं के माध्यम से, सार्थक अभिव्यक्तियों को कैमस के अस्तित्ववाद दर्शन के प्रमुख आयामों के अनुरूप वैचारिक विषयों में वर्गीकृत किया गया।

निष्कर्षों से विश्वविद्यालय के प्रशासनिक कर्मचारियों के पेशेवर अनुभवों को दर्शाने वाले चार परस्पर संबंधित अस्तित्वगत आयाम सामने आते हैं। पहला आयाम, एकरूप अनुभव, यह दर्शाता है कि प्रतिभागी अपने दैनिक कार्य जीवन को दोहरावपूर्ण, चक्रीय और संस्थागत दिनचर्या, विशेष रूप से मानकीकृत सुबह 08:00 से शाम 17:00 बजे तक के काम के शेड्यूल और दोहराव वाली लिपिकीय जिम्मेदारियों द्वारा अत्यधिक विनियमित के रूप में देखते हैं। ये दोहराव वाली संरचनाएं मनोवैज्ञानिक ठहराव, भावनात्मक थकान और इस धारणा में योगदान करती हैं कि संस्थागत दायित्व व्यक्तिगत आकांक्षाओं पर हावी हैं। फिर भी, दिनचर्या आत्म-जागरूकता के लिए एक उत्प्रेरक के रूप में भी काम करती है, जो व्यक्तियों को दोहराए जाने वाले पैटर्न को पहचानने और परिवर्तन की आकांक्षा विकसित करने के लिए प्रोत्साहित करती है। दूसरा आयाम, निरर्थकता का अनुभव, इंगित करता है कि प्रतिभागी कठोर नौकरशाही प्रक्रियाओं, पदानुक्रमित संगठनात्मक संरचनाओं, प्रशासकों के साथ संचार कठिनाइयों, और संस्थागत प्रथाओं के कारण अलगाव का अनुभव करते हैं जो अक्सर तर्कहीन या सार्थक परिणामों से असंबद्ध प्रतीत होती हैं। ये अनुभव कर्मचारियों की सार्थक कार्य करने की इच्छा और नौकरशाही प्रणालियों के प्रतिबंधात्मक स्वभाव के बीच संघर्ष को दर्शाते हैं, जो कैमस की निरर्थक अस्तित्व की अवधारणा को बारीकी से दर्शाते हैं। तीसरा आयाम, शून्यता और अर्थ की खोज, यह प्रदर्शित करता है कि प्रतिभागी अक्सर अपने पेशेवर योगदान के महत्व के बारे में अनिश्चितता, भविष्य को लेकर चिंताएं, और यह भावना कि उनके प्रयासों को मान्यता नहीं मिलती है, का अनुभव करते हैं। ऐसी धारणाएं कमजोर प्रेरणा और अस्तित्वगत प्रश्नों में योगदान करती हैं, साथ ही व्यक्तियों को संस्थागत अपेक्षाओं से परे व्यक्तिगत अर्थ खोजने के लिए प्रोत्साहित करती हैं। चौथा आयाम, प्रतिरोध और अर्थ-निर्माण, यह प्रकट करता है कि नौकरशाही बाधाओं के बावजूद, प्रतिभागी व्यक्तिगत जिम्मेदारी, दूसरों की मदद करने, व्यावसायिक नैतिकता और व्यक्तिगत लचीलेपन पर जोर देकर अपने काम की सार्थक व्याख्याएं सक्रिय रूप से बनाते हैं। शून्यवाद के आगे आत्मसमर्पण करने के बजाय, कर्मचारी अपनी दैनिक गतिविधियों को व्यक्तिगत महत्व देकर सचेत रूप से अपनी गरिमा और स्वायत्तता को बनाए रखते हैं, इस प्रकार निरर्थकता के खिलाफ विद्रोह की कैमस की अवधारणा को दर्शाते हैं।

निष्कर्ष बताते हैं कि नौकरशाही संगठनात्मक वातावरण पारंपरिक संगठनात्मक समस्याओं, जैसे नौकरी से असंतोष या बर्नआउट, से परे जाकर अस्तित्वगत अलगाव और निरर्थकता के गहरे अनुभव पैदा करते हैं। प्रतिभागियों द्वारा वर्णित दोहराई जाने वाली संस्थागत दिनचर्या कैमस के सिसिफस के रूपक से काफी मिलती-जुलती है, जो यह दर्शाती है कि समकालीन प्रशासनिक प्रणालियाँ श्रम के चक्रीय और यांत्रिक पैटर्न को कैसे दोहराती हैं। साथ ही, यह अध्ययन दर्शाता है कि कर्मचारी व्यक्तिगत अर्थ-निर्माण रणनीतियों, व्यक्तिगत मूल्यों और अपनी व्यावसायिक जिम्मेदारियों के प्रति सचेत जुड़ाव के माध्यम से अस्तित्वगत निराशा का विरोध करने की क्षमता रखते हैं। ये निष्कर्ष संगठनात्मक संरचनाओं का सुझाव देते हैं। ये निष्कर्ष प्रबंधकीय और मनोवैज्ञानिक दृष्टिकोणों के अलावा, सामाजिक-दार्शनिक और अस्तित्वगत ढाँचों से संगठनात्मक संरचनाओं का मूल्यांकन करने की आवश्यकता को इंगित करते हैं। इस मूल्यांकन में न केवल प्रबंधकीय और मनोवैज्ञानिक दृष्टिकोणों, बल्कि सामाजिक-दार्शनिक और अस्तित्वगत ढाँचों पर भी विचार किया जाना चाहिए। तदनुसार, उच्च शिक्षा संस्थानों को ऐसी संगठनात्मक नीतियां विकसित करनी चाहिए जो कर्मचारी स्वायत्तता को मजबूत

करें, सहभागी निर्णय लेने को प्रोत्साहित करें, व्यक्तिगत योगदानों को पहचानें, और नौकरशाही अलगाव को कम करने तथा अस्तित्वगत लचीलेपन को बढ़ाने के लिए मनोसामाजिक कल्याण का समर्थन करें। परिणामस्वरूप, यह अध्ययन अल्बर्ट कैमस के दर्शन पर आधारित एक अस्तित्वगत दृष्टिकोण पेश करके और पारंपरिक संगठनात्मक चरों से परे प्रशासनिक कार्य को समझने के लिए एक वैचारिक ढांचा प्रदान करके संगठनात्मक व्यवहार और उच्च शिक्षा के साहित्य में योगदान देता है।

कीवर्ड: अल्बर्ट कैमस, अब्सर्डिज़्म, गुणात्मक अनुसंधान, प्रशासनिक कर्मचारी, विषयगत विश्लेषण, और अलगाव।

Yapılandırılmış Özet:

Bu çalışma, Hakkâri Üniversitesi'nde görev yapan idari personelin gündelik çalışma deneyimlerini Albert Camus'nün varoluşçu felsefesi çerçevesinde incelemekte ve bürokratik çalışma yaşamını absürtlük, tekdüzelik, anlamsızlık ve direnç kavramları temelinde açıklayan kavramsal bir çerçeve önermektedir. Üniversite idari personeline ilişkin önceki çalışmalar ağırlıklı olarak iş doyumu, örgütsel bağlılık, tükenmişlik ve iş motivasyonu gibi örgütsel değişkenlere odaklanırken, bürokratik deneyimin varoluşsal boyutları büyük ölçüde göz ardı edilmiştir. Modern üniversiteler, tekrarlayan rutinler, hiyerarşik karar alma mekanizmaları ve resmi kurumsal düzenlemelerle karakterize edilen yüksek düzeyde standartlaştırılmış idari yapılar içerisinde faaliyet göstermektedir. Bu örgütsel koşullar yalnızca yönetsel ya da psikolojik sorunlar üretmemekte, aynı zamanda çalışma yaşamının anlamı ve bireyin varoluşu üzerine daha derin sorgulamaları da beraberinde getirmektedir. Albert Camus'nün felsefesi, insanın anlam arayışı ile varoluşun kayıtsız yapısı arasındaki çatışmayı "absürt" kavramı üzerinden açıklayarak bu gerçekliğin yorumlanmasına güçlü bir kuramsal bakış açısı sunmaktadır. Bu doğrultuda araştırma, üniversite idari personelinin yaşamış deneyimlerini Camus'nün felsefi yaklaşımı çerçevesinde analiz etmeyi ve varoluşçu felsefe ile örgütsel araştırmalar arasındaki sınırlı literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Araştırma, katılımcıların öznel deneyimlerini ortaya koymak amacıyla fenomenolojik ilkeler doğrultusunda nitel araştırma yaklaşımıyla tasarlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, ölçüt örnekleme yöntemiyle belirlenen ve Hakkâri Üniversitesi'nde görev yapan 10–15 idari personel oluşturmaktadır. Araştırmaya dâhil edilme ölçütleri; idari personel olarak aktif görev yapmak, çalışmaya gönüllü olarak katılmak, bilgilendirilmiş onam vermek, yeterli düzeyde Türkçe konuşabilmek ve uzaktan görüşmeler için gerekli teknolojik imkânlara sahip olmaktır. Veriler, varoluşçu felsefe ve fenomenolojik araştırmaların kapsamlı biçimde incelenmesinin ardından geliştirilen on açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Coğrafi koşullar ve katılımcıların uygunluk durumları nedeniyle görüşmeler WhatsApp uygulaması üzerinden sesli ve görüntülü olarak gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar gizliliğin sağlanması amacıyla K1 ile K10 arasında değişen kodlarla anonimleştirilmiştir. Görüşme kayıtları kelimesi kelimesine yazıya aktarılmış, doğruluğu tekrar tekrar kontrol edilmiş ve nitel içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Yinelemeli kodlama süreci sonucunda anlamlı ifadeler Camus'nün varoluşçu felsefesinin temel boyutlarını yansıtan kavramsal temalar altında sınıflandırılmıştır.

Araştırma bulguları, üniversite idari personelinin mesleki deneyimlerini açıklayan birbirleriyle ilişkili dört temel varoluşsal boyutu ortaya koymaktadır. Birinci boyut olan tekdüzelik deneyimi, katılımcıların günlük çalışma yaşamlarını özellikle standart 08.00–17.00 çalışma düzeni ve tekrar eden bürokratik görevler nedeniyle döngüsel, rutin ve kurumsal kurallarla sıkı biçimde sınırlandırılmış olarak algıladıklarını göstermektedir. Bu tekrar eden yapılar psikolojik durağanlık, duygusal yorgunluk ve kurumsal yükümlülüklerin bireysel beklentilerin önüne geçmesi şeklinde deneyimlenmektedir. Bununla birlikte rutin, bireylerin kendi yaşamlarını sorgulamalarını sağlayan ve değişim isteğini tetikleyen bir farkındalık mekanizması olarak da işlev görmektedir. İkinci boyut olan absürtlük deneyimi, katılımcıların katı bürokratik prosedürler, hiyerarşik örgütsel yapılar, yöneticilerle yaşanan iletişim sorunları ve çoğu zaman anlamlı sonuçlar üretmeyen kurumsal uygulamalar nedeniyle yabancılaşma yaşadıklarını ortaya koymaktadır. Bu deneyimler, çalışanların anlamlı işler yapma isteği ile bürokratik sistemlerin sınırlayıcı yapısı arasındaki çatışmayı göstermekte ve Camus'nün absürt varoluş anlayışını yansıtmaktadır. Üçüncü boyut olan hiçlik ve anlam arayışı, katılımcıların yaptıkları işin değeri konusunda belirsizlik yaşadıklarını, gelecek kaygısı taşıdıklarını ve emeklerinin yeterince görünür olmadığını düşündüklerini ortaya koymaktadır. Bu algılar motivasyon kaybına ve varoluşsal sorgulamalara yol açarken aynı zamanda bireyleri kurumsal beklentilerin ötesinde kişisel anlam arayışına yönlendirmektedir. Dördüncü boyut olan direnç ve anlam üretme ise bürokratik sınırlamalara rağmen katılımcıların kişisel

sorumluluk duygusu, başkalarına yardım etme isteği, meslek etiği ve bireysel dayanıklılık aracılığıyla çalışmalarına anlam yüklediklerini göstermektedir. Çalışanlar nihilizme teslim olmak yerine gündelik faaliyetlerine kişisel anlamlar yükleyerek onurlarını ve özerkliklerini korumaya çalışmakta, böylece Camus'nün absürde karşı başkaldırı anlayışını somut biçimde yansıtmaktadır.

Araştırmanın bulguları, bürokratik örgütlerin yalnızca iş doyumsuzluğu veya tükenmişlik gibi geleneksel örgütsel sorunlar üretmediğini, aynı zamanda derin varoluşsal yabancılaşma ve anlamsızlık deneyimlerine de yol açtığını göstermektedir. Katılımcılar tarafından tanımlanan tekrarlayıcı kurumsal rutinler, Camus'nün Sisifos metaforuyla büyük ölçüde örtüşmekte ve çağdaş bürokratik sistemlerin mekanik ve döngüsel emek biçimlerini yeniden ürettiğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte araştırma, çalışanların kişisel değerleri, bireysel anlam üretme stratejileri ve mesleki sorumlulukları aracılığıyla varoluşsal umutsuzluğa karşı direnç geliştirebildiklerini de göstermektedir. Bu bulgular doğrultusunda örgütsel yapıların yalnızca yönetsel ve psikolojik boyutlarıyla değil, aynı zamanda sosyo-felsefi ve varoluşçu yaklaşımlar çerçevesinde de değerlendirilmesi gerektiği söylenebilir. Bu kapsamda yükseköğretim kurumlarının çalışan özerkliğini güçlendiren, katılımcı karar alma süreçlerini destekleyen, bireysel katkıları görünür kılan ve psikososyal iyi oluşu artıran örgütsel politikalar geliştirmeleri önem taşımaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, Albert Camus'nün varoluşçu felsefesini örgütsel davranış ve yükseköğretim araştırmalarıyla ilişkilendirerek idari personelin çalışma yaşamını geleneksel örgütsel değişkenlerin ötesinde açıklayan kavramsal bir çerçeve sunmakta ve ilgili literatüre özgün bir katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Albert Camus, Absürdizm, Nitel Araştırma, İdari Personel, Tematik Analiz, Yabancılaşma.

Camus's Philosophy in the Daily Lives of Hakkâri University Administrative Staff: A Qualitative Study on Uniformity, Absurdity, and Nothingness

Introduction

In contemporary societies, ordinary life is largely shaped around repeated routines, formal rules, and functional requirements. Over time, this order weakens the meaningful connection that individuals establish with their own actions, thereby reinforcing a sense of stagnation. Especially for those operating within institutional environments, the daily flow is often perceived as predictable, fixed, and mechanized. This situation is not merely a professional phenomenon but also a mode of perception that prompts individuals to question their existential condition. Within this framework, repetitiveness is linked to the trivialization of the individual's relationship with the world and the atrophy of their capacity to produce meaning. It is precisely at this juncture that Albert Camus's philosophical perspective reveals the tension between the monotony of daily life and existential questioning. Grounding his thought on the conflict between humanity's quest for meaning and the indifference of the universe, Camus addresses the uniform life experience of modern individuals as a philosophical problem (Camus, 2016; Boisvert, 2023, p. 24).

Camus's understanding of the absurd is not merely a concept that explains an individual's experience of meaninglessness; it is also the starting point of an ethical posture toward life. While Camus defines the conflict between human meaning-seeking and the indifference of the world as the absurd, he advocates for a conscious revolt against this condition instead of suicide or metaphysical hope. In this regard, the absurd is not a condition that drags the individual into passivity; rather, it is evaluated as a form of ethical resistance aimed at sustaining life despite all its meaninglessness (Çiçek & Demir Çiçek, 2025, p. 47). This approach developed by Camus provides an important theoretical framework for conceptualizing the feelings of alienation, meaninglessness, and worthlessness that modern individuals encounter within their daily lives.

For repetitiveness to constitute an existential problem, it is necessary for humans, as thinking beings, to become aware of this repetition. Continuous, recurring movements generate a sense of rupture in the individual after a certain period, making the ultimate purpose of daily life questionable. According to Camus, this interrogation marks the beginning of the individual's confrontation with the "absurd." The absurd occurs due to the contradiction between humanity's expectation of a regular and superior meaning from the universe and the world's silent response to this expectation. This silence forces the individual either to escape or to confront it. What is paramount in Camus's approach is that this encounter is not met with rejection or despair, but with a conscious acceptance. When an individual embedded within a uniform life grasps the absurd, they begin to live their daily actions not automatically, but with awareness. This state elevates repetitiveness from being merely a negative experience and enables it to function as a catalyst for existential consciousness (Camus, 2016, p. 18; Morgan, 2011, p. 41).

In modern societies, an individual's perception of themselves as part of a mechanized life within repetitive work processes is directly linked to Camus's concept of the absurd. According to Camus, an individual's interrogation of the meaning of life often occurs as a result of an awareness that emerges within the monotony of daily life. This awareness can cause the individual to become alienated not only from the social order but also from their own existence. In particular, the modern individual's feeling of detachment from society, their environment, and even their own self stands as one of the fundamental themes frequently addressed in Camus's works (Biricik, 2016, p. 83; Beyazyüz, 2020, p. 367).

The concept of absurdity is not merely a theoretical philosophical proposition in Camus's thought; it is an experience directly woven into human existence. The absurd defines the irresolution between humanity's demand for meaning and the world's failure to respond to this demand. This incompatibility becomes even more pronounced especially in modern working life. When individuals investigate the social and personal meaning of their labor, they often realize that this inquiry remains unreciprocated. According to Camus, rather than driving the individual toward nihilism, this realization invites them to cultivate a consciousness of resistance. The acceptance of the absurd does not mean concluding that life is meaningless; rather, it means sustaining life consciously by understanding that meaning is not provided externally. From this perspective, absurdity emerges as a key element for modern individuals to interpret their daily experiences (Flores, 2021, p. 39; Mammadova, 2024, p. 115).

The phenomenon of death also occupies a central place in the experience of the absurd within Camus's thought. When humans realize that life is finite, they begin to interrogate the meaning of their existence more intensely. However, Camus interprets the inevitability of death not as proof of life's worthlessness, but as a justification for living life more consciously. For this reason, the solution he proposes in the face of the absurd is not to take refuge in hope or to abandon life, but to continue living consciously by accepting all the contradictions of existence (Şimşek, 2019, p. 217; Koç, 2016, p. 97).

The imagery put forward by Camus in *The Myth of Sisyphus* is highly effective in terms of explaining the link between stagnation and meaninglessness. Sisyphus's continuous pushing of the boulder to the top of the hill is a symbolic reflection of the modern individual's recurring actions in daily life. However, Camus treats this myth not as an example of pessimism, but of conscious resistance. Sisyphus's tragedy lies not in carrying the boulder, but in being conscious of this action. Awareness enables the comprehension of the absurd, and this comprehension transforms into a silent but conscious revolt against the individual's fate. Therefore, with the expression "one must imagine Sisyphus happy," Camus argues that uniformity can transform from a state of absolute meaninglessness into a conscious life practice (Camus, 2016, p. 27). Sisyphus's persistence in continuing life despite constantly repeating the same action demonstrates that humans can choose life even under seemingly meaningless conditions. Therefore, the myth of Sisyphus is evaluated not merely as a narrative of punishment, but concurrently as a symbol of human freedom, resilience, and revolt (Adıbelli, 2018, p. 152; Eren, 2017, p. 223).

Method

In this study, which was conducted within a qualitative research design, criterion sampling—one of the purposive sampling methods—was utilized to determine the participants. Criterion sampling is a sampling method that ensures the inclusion of individuals who possess specific characteristics relevant to the research topic. In this direction, the study group consisted of administrative staff members employed at Hakkari University who met the specific criteria determined in accordance with the objective of the research.

Participant Characteristics

The inclusion criteria for participation in the study were as follows:

- Being an administrative staff member working at Hakkari University,
- Volunteering to participate in the study and providing informed consent,
- Being able to speak Turkish,
- Possessing the necessary technological equipment to allow interviews to be conducted as voice or video calls via the WhatsApp application, and actively using the WhatsApp application.

In the study, interviews were carried out via voice or video calls over the WhatsApp application in order to ensure that the participants were more accessible in terms of time and space. Therefore, the participants' use of the WhatsApp application was designated as an inclusion criterion for the study. Administrative staff from all age groups were included in the research.

The exclusion criteria were as follows:

- Having a speech, language, or hearing impairment to a degree that would prevent effective communication,
- Being technically unable to participate in the interviews conducted over WhatsApp,
- Not volunteering to participate in the study.

Anticipated Number of Participants

The data collection phase of the research was finalized when data saturation was reached, that is, when repetitions began to occur. A participant size of approximately 10–15 individuals was anticipated.

Data Collection Tools

A "Semi-Structured Interview Form" was utilized as the data collection tool in the research. The semi-structured interview form consisted of 10 questions formulated by reviewing the relevant literature on the subject. Additionally, probing (supplementary) questions could be asked if deemed necessary. The questions in the form were evaluated by reviewing the prior studies conducted by the researcher on the subject and were handled in a way that allowed research participants to provide deep insights covering issues related to these concepts.

Data Analysis

During the interviews, participants were asked whether they preferred to use a pseudonym. While performing the data analysis, the interviewed participants were assigned codes such as "K1" (Participant 1), "K2", and "K3" based on the order of the interviews, and a corresponding table was constructed. Audio recordings of the participants interviewed in the research were taken. The audio recordings of the interviewees were listened to verbatim by the researcher in a computer environment, and unclear sections were listened to repeatedly to transform them into a written report.

As a result of the transcription of the data, the reports obtained as written transcripts were read individually, and by underlining relevant text, similar expressions were associated with one another. Overarching main themes were formed by giving meaningful names to these expressions. The main themes generated by the researcher were re-examined and finalized. The analysis of the data obtained from this research was carried out using the content analysis method. As emphasized by Baltacı, "In content analysis, it is essential to bring together similar data within the framework of

specific concepts and themes and to organize them in a way that the reader can understand" (Baltacı, 2019, p. 372).

Findings

Table 1. Findings Regarding the Theme of Monotony

Main Theme	Sub-themes	Participant Opinions
The Experience of Monotony	Routine as a necessity and obligation	K1: "The work layout that lasts from Monday to Friday is a routine that you have to maintain most of the time, even if you do not want to." K3: "The civil servant mentality is already a routine... coming in the morning from eight to five in the evening... you definitely feel yourself within a routine."
	Repetitive practices of daily life	K2: "The tasks performed after waking up in the morning usually repeat in a similar fashion. Most people want to get out of this routine." K5: "What we will do after waking up in the morning is more or less usually the same things..." K6: "Coming at the same time, and when you come at the same time, hours passing away..."
	Control of time and the 8-5 entrapment	K3: "...from eight to five in the evening... you feel yourself within a routine." K4: "The squeezing of human life between 8-5 is, in my opinion, the biggest discomfort..."
	Anxiety, loss of meaning, and a sense of entrapment	K9: "...life sometimes imprisons a person in a cycle due to obligations..." K7: "Most of daily routines are just repeating meaningless tasks, I mean..."

Main Theme	Sub-themes	Participant Opinions
	Desire to escape routine and search for change	K2: "Most people want to get out of this routine." K5: "...the desire to step out of this routine and this cycle applies to everyone."
	Acceptance and repetition as the natural flow of life	K8: "Life itself is already a repetition... within that routine... it is constant repetition." K10: "If the work done benefits others and satisfies the person, that activity is meaningful."

The experience of monotony, as reflected in the participants' accounts, is not limited solely to repeating daily routines; it also emerges as a multi-dimensional phenomenon shaped within obligations, social roles, and the cyclical structure of life. As understood particularly from the statements of K9, individuals often sustain their lives under obligations rather than their own desires, and this situation is described after a certain stage of life as *"life sometimes imprisons a person in a cycle due to obligations"* and *"one can remain bound to a specific order due to the responsibilities undertaken."* The participant's remark that *"life has its own unique cycles; just like the darkening and brightening of the weather"* indicates that monotony is not merely a state of entrapment, but concurrently a normalized and perceived inevitable process. When the general views of the participants are considered, it is understood that the individual is forced to maintain themselves within certain patterns not only in the professional sphere but also in the context of familial obligations and responsibilities, and the feeling of uniformity becomes a natural part of life over time.

On the other hand, the participants' statements reveal that monotony is not merely a state experienced passively; on the contrary, it demonstrates that the individual exerts an effort to create meaning against this layout and to alter it. K10's explanations, such as *"if the work done benefits others and satisfies the person, that activity is meaningful"* and *"but if it overwhelms the person and does not benefit anyone, then the work done can be perceived as wasted time,"* demonstrate that the order becomes tolerable only when integrated with meaning. Along with this, remarks like *"an individual may want to meet different people, go to different places, or gain new experiences"* and *"looking from the same perspective can diminish the meaning of life"* indicate that the individual actively pursues change and diversity in the face of uniformity. However, despite all these efforts, as observed in the expression *"certain rules and standards present in professional life can sometimes put a person in an overwhelming situation,"* institutional conditions restrict the individual's freedom of movement and recreate monotony. This situation signals that uniformity is not merely a personal experience, but concurrently a concrete reality shaped by the influence of social and institutional systems.

Table 2. Findings Regarding the Theme of Absurdity

Main Theme	Sub-themes	Participant Opinions
The Experience of Absurdity	Pressure of rules and authority	K1: “Especially working under the command of people who do not understand you is a difficult situation for a human being. There are certain rules and standards in business life, and sometimes this situation can squeeze a person.”
	Irresolution and irrational operation	K2: “There can be situations where conflicts of ideas do not yield results... The failure of different views to reach a conclusion within the institutional structure can create a sense of irrationality from time to time.”
	Bureaucratic absurdity and futile effort	K3: “In the past, I always wondered why these official documents circulated so much... you might find yourself in certain events that you think do not contribute much to the student's life.”
	Incompatibility with human nature and alienation	K5: “They have not determined specific standard patterns according to human nature, and we are forced to comply with this... I am of the opinion that it is not biologically suitable for human nature.”
	Meaninglessness and restrictiveness of procedures	K6: “Procedures regarding work and workflows seem very absurd, and when you want to step out of that absurdity, that procedural boundary unfortunately keeps you inside again.”
	Internalized absurdity and awareness	K7: “Maybe we do not see the daily routine work we do as absurd because it has become completely routinized... when looked at from the outside, it actually seems absurd.”

The obtained data indicate that participants experience meaninglessness, dysfunctionality, and alienation, particularly in the face of institutional regulations, operational modes, and mandatory rules. The table demonstrates to us that this absurdity is mostly experienced as a consequence of mechanisms operating beyond the individual's control. This condition stems not only from the mere presence of rules, but concurrently from the fact that these rules do not express a meaning and do not yield any concrete result. Indeed, this matter becomes more distinct in the accounts of the participant coded K2; the participant points out that absurdity is a continuously repeating experience by stating, *"the failure of different ideas to come to an end in the institutional structure can sometimes create a feeling of irrationality, and this situation can happen frequently."* While this declaration supports the sub-theme of "irresolution and irrational operation" mentioned in the table, it simultaneously reveals that the nonsense originates from the structural problems of institutional operations rather than a purely personal perception. Furthermore, the participant's questioning of the obligation to comply

with designated criteria and emphasizing that these criteria are contrary to human nature proves that absurdity arises from the incompatibility between the individual and the system.

On the other hand, when the views of K5 and K2 are evaluated together, it is understood that the experience of absurdity is not limited solely to the perception of irrationality, but concurrently prompts the individual to question the norms governing their life. K2's interrogative expression, "*does the work we do really have any value?*" reveals that absurdity triggers an existential thought process in the individual. K5's statement, "*they have not formed certain standard patterns according to human nature, and we have to obey them... I am of the opinion that it is not biologically suitable for human nature,*" demonstrates that rigid bureaucratic structures ignore the individual's nature and needs, forcing them to adapt to specific rules. This evaluation of the participant carries the quality of a critique directed at the reduction of human beings merely to rules and procedures. This situation shows a similarity with the understanding of an authoritarian order that is oppressive and detaches humans from their own essence, as addressed by Camus in his work *State of Siege (Les Justes / Sikiynetim)*. While Camus draws attention to the danger of losing originality and human aspects within rigid systems, the participant's expressions also reveal the contrary-to-nature and alienating effects of the bureaucratic layout. Consequently, absurdity can be interpreted not merely as an externally imposed condition, but as a variable experiential space shifting between interrogation, incompatibility, and acceptance, which the individual encounters in their quest for meaning and often fails to find a solution for.

Table 3. Findings Regarding the Theme of Nothingness and the Search for Meaning

Main Theme	Sub-themes	Participant Opinions
Nothingness and the Search for Meaning	Wasted labor and awareness of finitude	K1: “When you cannot see the return on things that labor has been put into, it is also possible to think that what has been done is in vain... People often make a life plan as if they will never die, but in reality, everything has an end.”
	Existential questioning and search for meaning	K2: “I ask myself the question: 'Does the work we do really have a meaning?'... These questionings can sometimes cause us to re-evaluate our choices and thoughts.”
	Loss of purpose and compulsory existence	K4: “If we have a purpose regarding the life we lead, then the work we do also has a meaning. But if we do not have a purpose, I think I become ordinary... If it were my choice, yes, if conditions were better, maybe I wouldn't do it.”
	Crisis regarding the meaning of life and continuous interrogation	K5: “We repeatedly experience questionings starting from the part 'what is the meaning of life, that is, things we do?' and then 'is there a meaning to the work we do...'”
	Restriction of freedom and anxiety about the future	K6: “It shows that the concept called essential freedom has its boundaries drawn. That's why it seems meaningless... My targets for the future... are very, very different from what I experience right now.”
	Loss of direction and the cycle of unhappiness	K7: “At most stages of our lives, we ask ourselves 'what am I doing or why am I doing it? Where am I going?'... If one continuously strives for things, they would probably turn into a character who cannot be happy even after achieving them.”
	Loss of hope and the feeling of nothingness	K8: “Due to my age, I no longer have any plans for the future. Therefore, regarding the future, I am thinking of retiring and dying... It would probably be a defeated character, nothing else.” K10: “Due to my age, I have no goals left for the future... I am thinking of retiring and waiting for my time to come.”

The findings indicate that the theme of nothingness and the search for purpose highlights how participants evaluate their lives not merely through daily routines, but concurrently under an existential lens of interrogation. When the sub-themes observed in the table are analyzed, it is understood that individuals are in an intense search for meaning revolving around the concepts of labor, target, freedom, and tomorrow. This search, mostly overlapping with the finitude of life and the loss of hope, transforms into a thought flow that activates the feeling of void in the person. In this context, this condition becomes more pronounced in the words of K3; the participant states, *"you might find yourself involved in certain things that you think do not benefit the student's life much,"* thereby questioning the functionality of the executed activities and implicitly indicating that this state can lead to a loss of meaning. Such declarations show that the individual evaluates not only their own life but concurrently the meaning generated by the structure they are included in. Within this framework, the experience of nothingness can be interpreted not merely as a personal feeling of void, but as a process of meaninglessness that emerges with the depreciation of the work performed.

On the other hand, the participants' views also reveal that the search for meaning is an ongoing process that often fails to reach a conclusion. The sub-themes located in the table, such as interrogation, failure to reach one's purpose, and anxiety about the future, make it evident that the individual struggles to establish a certain and unchangeable meaning structure regarding their life. This situation is nourished not only by current living conditions but additionally by uncertainties associated with tomorrow. K10's expressions are remarkable at this point; the participant's approach in the form of *"due to my age, I have no goals left for the future... I am thinking of retiring and waiting for my time to come"* demonstrates that the search for meaning can over time leave its place to the loss of hope and an existential acceptance. Such words reveal that the search for meaning does not always reach a solution; on the contrary, in some cases, it can cause the individual to internalize the feeling of nothingness. Therefore, this theme can be evaluated as a deep and complex existential experiential space shifting between the individual's effort to make sense of life and the boundaries of this effort.

Table 4. Main Themes and Alignment with Camusian Philosophy

Main Theme	Sub-themes	Philosophical Counterpart in Camus	Summary of Findings
Monotony (Uniformity)	8-5 Entrapment, Mechanization, Cyclical Life	Sisyphus's Boulder (Continuously repeated action)	Participants view professional life and working hours (8-5) as a cycle in which they are imprisoned. The obligation to perform the same tasks at the same hours every day generates mechanization and weariness in individuals.
Absurdity	Bureaucratic Meaninglessness, Incompatibility with Human Nature, Irresolution	The conflict between the rational quest and the irrational world	The administrative staff's efforts to produce rational solutions turn out to be futile in the face of the rigid rules and procedures of the university bureaucracy. This situation causes the staff to find the work they perform irrational (absurd).
Nothingness and Existential Crisis	Loss of Meaning, Futurelessness, Awareness of Finitude	The silence of the universe, Alienation	Unreciprocated labor and the suffocating nature of routine lead to deep existential questioning in the staff. Some participants have completely lost their hopes for the future (nothingness) and have come to a state of waiting for death.
Resistance and Meaning-Making	Holding onto Life, Sustaining the Struggle, Search for Hope, Construction of Meaning	Revolt, Affirmation of Life Despite the Absurd	Despite the monotony, bureaucratic obstacles, and feeling of meaninglessness they encounter in working life, participants try to sustain their lives, fulfill their professional roles, and bring meaning to their existence. This situation can be explained through Camus's concept of "revolt," which expresses the individual's conscious sustenance of life instead of giving up in the face of absurd reality. Individuals do not abandon life despite all difficulties, and they sustain their existence by producing their own meanings.

When the table above is analyzed, it carries distinct significance because it displays that what the participants experience is prioritized not only at a personal level but concurrently within a broader existential and philosophical plane. In this context, aligning the idea of monotony side by side with Camus's myth of Sisyphus makes it evident that participants perceive their daily routines and professional experiences as a continuously repeating cycle where it is difficult to produce meaning. This situation explains that individuals become roboticized not only physically but concurrently mentally and emotionally, and turn into an inseparable part of this process over time. The obtained results reveal the pressure of contemporary working systems on the individual, while simultaneously showing that this enforcement alters the meaning that the individual assigns to life. Within this framework, uniformity manifests itself not merely as a habit, but as a primary experiential space that shapes the person's self-perception and the connection they establish with life.

In addition to this, the themes of absurdity and void are striking in terms of showing that the participants' experiences transform into a deeper existential questioning. The inconsistency between the rational expectations of the participants and the institutional and bureaucratic reality they encounter matches with Camus's definition of the absurd, revealing that the individual's quest for meaning often remains unreciprocated. This situation signals not merely a dissatisfaction regarding professional life, but concurrently that the individual experiences a crisis of meaning directed toward life in general. Especially the theme of void and existential crisis reveals how deep this situation can become through certain participants' loss of hope regarding the future and evaluating life through the angle of finitude. Therefore, these findings offer an important contribution in terms of showing that the individual carries out not only a functional but concurrently an existential struggle within contemporary living conditions, and that the search for meaning, freedom, and purpose plays a key role in this process.

The research findings demonstrate that despite encountering existential difficulties such as monotony, bureaucratic obstacles, and loss of meaning in working life, participants preserve their efforts to sustain life and produce meaning. This situation can be evaluated within the framework of Camus's concept of "Revolt." According to Camus, instead of surrendering in the face of life's absurdity, human beings sustain their existence by continuing to live and producing their own meanings. The participants' effort to struggle and hold onto life instead of submissively accepting the difficulties they experience can be evaluated as a reflection of this understanding of revolt.

Discussion and Conclusion

The findings obtained in this study reveal that the daily work life of the administrative staff at Hakkari University strongly overlaps with Camus's concepts of monotony, absurdity, and nothingness. The monotony experienced by the participants does not merely consist of repetitive work practices, but is concurrently a multi-layered reality produced by obligations, institutional structures, and social roles. This situation draws a parallel with Boisvert's (2023) emphasis on the erosion of meaning within the ordinariness of daily life. Indeed, the participants' expressions of "8-5 entrapment," "mechanization," and "mandatory routine" reproduce the continuously repeating cycle of action, epitomized in Camus's metaphor of Sisyphus, within today's bureaucratic structure. As Adıbelli (2018) states, Camus explains the necessity of human beings to sustain life in the face of seemingly meaningless repetitions through the figure of Sisyphus, and demonstrates that this cycle has become the fundamental characteristic of modern life. The participants' statements regarding routine work processes also reflect the existential fatigue generated by endless tasks on the individual, similar to Sisyphus carrying the boulder to the top of the hill every day anew. Nevertheless, according to Camus, this awareness is concurrently the beginning of the individual's confrontation with themselves. For this reason, the experience of monotony emerging in the research can be evaluated not merely as a passive acceptance, but as a space of consciousness that enables the individual to question their life and mode of work.

The findings of the study regarding the theme of absurdity demonstrate that participants experience a strong alienation due to the irrationality, irresolution, and bureaucratic obstacles they encounter in institutional operations. This situation overlaps with the findings of Karakaş and Gökmen (2018) concerning the relationship between job stress and job satisfaction; because work processes that do not produce meaning generate stress and dissatisfaction among employees. Similarly, when the evaluations of Sökmen and Ekmekçioğlu (2013) regarding the effects of managers' ethical behaviors on employee motivation are taken into consideration, it is observed that the experiences of "uncomprehending authority," "irrational procedures," and "unresolved problems" frequently expressed by the participants in this study reinforce the perception of absurdity. According to Camus's understanding of the absurd, nonsense originates from the conflict between humanity's search for meaning and the silence of the world (Koç, 2016). The unexplained practices and inconclusive bureaucratic processes that participants frequently encounter within the institutional layout can also be evaluated as the organizational reflections of this conflict. As Pölzler (2018) notes in his evaluation of Camus's "feeling of the absurd," when an individual encounters the absurd for the first time, they experience fatigue, anxiety, a sense of strangeness, and meaninglessness. The expressions of "entrapment," "worthlessness," and "alienation from work" emerging in the research findings can also be interpreted as the manifestation modes of the absurd feeling in question within organizational life. Consequently, absurdity is not merely a philosophical concept, but simultaneously a concrete and daily reality experienced by the individual within institutional life.

The findings obtained in the theme of nothingness and the search for meaning show that the employees are in a deep existential questioning regarding not only their jobs but the entirety of their lives. These findings directly overlap with the results of Ecik (2017) regarding the relationship between burnout and organizational commitment. Particularly, elements such as unreciprocated labor, loss of purpose, and anxiety about the future weaken the employees' commitment to the organization while increasing the feeling of an existential void. The burnout process explained by Alkaş (2020) through workload and job stress also shows parallelism with the findings in this research; intense workload and meaninglessly repeating work practices cause both psychological and existential wear and tear on the individual. Şimşek's (2019) evaluations of Camus's search for meaning in life and death reveal that the individual's failure to reach the ultimate meaning of life drags them into a state of continuous interrogation. The participants' expressions of uncertainty, purposelessness, and worthlessness regarding the future can also be viewed as the current reflections of this interrogation. Nevertheless, nothingness does not mean absolute despair in Camus's thought. As emphasized by Çiçek and Demir Çiçek (2025), Camus evaluates accepting the absurd not as a submission, but as a conscious revolt and an ethical way of life. In the research, the efforts of certain participants to transform their routine tasks with personal meanings, produce purposes in life areas outside of work, or re-interpret working life as a temporary process can be considered traces of these modes of revolt. In this respect, Değirmenci's (2019) emphasis on psychological resilience and optimism overlaps with the limited but significant level of meaning-making efforts observed in the study.

Another remarkable finding of the research is that the alienation experienced by the participants is directed from time to time not only toward the organization, but concurrently toward themselves and their social environments. As Biricik (2016) states in his evaluation of Camus's novel *The Stranger*, an individual's failure to make sense of life alienates them both from their own self and from the society they live in. Similarly, Beyazyüz (2020) expresses that the mechanization and bureaucratization of modern life produce loneliness, fear, and social alienation in the individual. In this research, too, participants from time to time defined themselves merely as a part of the institution, a document producer, or a functional element; they stated that their individual characteristics became invisible. This situation can be evaluated as the counterpart of the process defined by Camus as the

objectification of the human being and alienation from the world within today's university bureaucracy.

In conclusion, this study demonstrates the necessity of handling the daily experiences of administrative staff not only through organizational behavior literature, but concurrently with existentialist philosophy. Although monotony, absurdity, and nothingness seem to be the inevitable outputs of modern bureaucratic life, how the individual makes sense of these experiences plays a decisive role. As proposed by Camus, the experience of the absurd invites the human being to a conscious confrontation with life instead of dragging them into despair. As Çiçek and Demir Çiçek (2025) state, revolt is not about eliminating the absurd, but continuing to live with its awareness. Within this framework, the research findings demonstrate that employees need to be supported not only in terms of workload and performance, but concurrently in terms of their meaning-making capacities, psychological resilience, and existential well-being. Developing practices in universities that increase the participation of employees in decision-making processes, make their individual contributions visible, and strengthen the meaning of the work they perform can be evaluated as an important intervention area that can increase both organizational commitment and the life satisfaction of employees.

www.turkishstudies.net/religion

Turkish Studies - Comparative Religious Studies

eISSN: 2667-5544

ANKARA SCIENCE
UNIVERSITY

Hakkâri Üniversitesi İdari Personelinin Günlük Hayatında Camus'nün Felsefesi: Tekdüzelik, Absürtlük ve Hiçlik Üzerine Nitel Bir İnceleme

Giriş

Günümüz toplumlarında olağan yaşantı büyük oranda tekrarlanan rutinler, resmi kurallar ve işlevsel gereklilikler etrafında şekillenir. Bu düzen, kişinin zamanla kendi eylemleriyle kurduğu anlam bağıını zayıflatarak bir durgunluk hissiyatını pekiştirir. Özellikle kurumsal ortamlarda görev yapanlar için günlük akış, çoğu zaman önceden tahmin edilebilir, sabit ve makineleşmiş bir seyirde hissedilir. Bu durum sadece mesleki bir olgu değil, aynı zamanda bireyin varoluşsal durumunu sorgulamasına yol açan bir algı biçimidir. Tekrarlılık, bu çerçevede, bireyin dünya ile kurduğu ilişkinin sıradanlaşması ve mana üretme yeteneğinin körelmesiyle bağlantılıdır. Albert Camus'nün felsefi görüşü, tam da bu noktada günlük yaşamın monotonluğu ile varoluşsal sorgulama arasındaki gerilimi ortaya koyar. Camus, insanlığın mana arayışı ile evrenin kayıtsızlığı arasındaki çatışmayı temel alarak, günümüz insanının tekdüze yaşam tecrübesini felsefi bir mesele olarak ele alır (Camus, 2016; Boisvert, 2023, s. 24).

Camus'nün absürt anlayışı yalnızca bireyin anlamsızlık deneyimini açıklayan bir kavram değil, aynı zamanda etik bir yaşam tutumunun başlangıç noktasıdır. Camus, insanın anlam arayışı ile dünyanın kayıtsızlığı arasındaki çatışmayı absürt olarak tanımlarken, bu durum karşısında intihar ya da metafizik umut yerine bilinçli bir başkaldırıyı savunmaktadır. Bu yönüyle absürt, bireyi edilgenliğe sürükleyen bir durum değil; yaşamı tüm anlamsızlığına rağmen sürdürmeye yönelik etik bir direniş biçimi olarak değerlendirilmektedir (Çiçek ve Demir Çiçek, 2025, s. 47). Camus'nün geliştirdiği bu yaklaşım, modern insanın gündelik yaşam içerisinde karşılaştığı yabancılaşma, anlamsızlık ve değersizlik duygularını anlamlandırmada önemli bir kuramsal çerçeve sunmaktadır.

Tekrarlılığın varoluşsal bir sorun teşkil etmesi, insanın düşünebilen bir varlık olarak bu tekrarın farkına varmasıyla mümkün olur. Sürekli yinelenen hareketler, belli bir sürenin sonunda bireyde bir kopuş hissi yaratır ve günlük yaşamın amacı sorgulanır duruma gelir. Camus'a göre bu sorgulama, bireyin "saçma" ile yüzleşmesinin başlangıcıdır. Saçma, insanın evrenden düzenli ve üstün bir mana beklentisine karşılık, dünyanın bu beklentiye sessiz kalmasıyla meydana gelir. Bu suskunluk, kişiyi ya kaçışa ya da yüzleşmeye mecbur bırakır. Camus'un yaklaşımında mühim olan, bu karşılaşmanın reddetme ya da ümitsizlik ile değil, bilinçli bir kabulle yapılmasıdır. Tekdüze hayatın içinde yer alan birey, saçmalığı idrak ettiğinde, artık günlük hareketlerini otomatik biçimde değil, farkındalıkla yaşamaya başlar. Bu hâl, tekrarlılığı sadece olumsuz bir tecrübe olmaktan çıkarıp, varoluşsal bilincin tetikleyicisi vazifesini görür (Camus, 2016, s. 18; Morgan, 2011, s. 41).

Modern toplumlarda bireyin tekrar eden iş süreçleri içerisinde kendisini mekanikleşmiş bir yaşamın parçası olarak algılaması, Camus'nün absürt kavramıyla doğrudan ilişkilendirilmektedir. Camus'ye göre insanın yaşamın anlamını sorgulaması, çoğu zaman günlük yaşamın monotonluğu içerisinde ortaya çıkan bir farkındalık sonucunda gerçekleşmektedir. Bu farkındalık, bireyin yalnızca toplumsal düzene değil, aynı zamanda kendi varoluşuna da yabancılaşmasına neden olabilmektedir.

Özellikle modern bireyin kendisini toplumdan, çevresinden ve hatta kendi benliğinden uzaklaşmış hissetmesi, Camus'nün eserlerinde sıklıkla ele alınan temel temalardan biridir (Biricik, 2016, s. 83; Beyazyüz, 2020, s. 367).

Absürtlük kavramı, Camus'un düşüncesinde sadece teorik bir felsefi önerme olmayıp, doğrudan insanın deneyimine işlemiş bir tecrübedir. Absürt, insanın mana talebi ile dünyanın bu talebe cevap vermemesi arasındaki çözümsüzlüğü tanımlar. Özellikle modern çalışma hayatında bu uzlaşmazlık daha net belirginleşir. Birey, yaptığı işin toplumsal ve kişisel anlamını araştırdığında, çoğu zaman bu araştırmanın karşılıksız kaldığını fark eder. Bu fark ediş, kişiyi nihilizme sürüklemek yerine, Camus'a göre bir karşı duruş bilinci oluşturmaya davet eder. Absürdün kabullenilmesi, hayatın anlamsız olduğu sonucuna varmak değil; mananın dışarıdan sağlanmadığını anlamak suretiyle yaşamı bilinçli bir şekilde sürdürmektir. Bu bakış açısıyla absürtlük, modern insanın günlük tecrübesini yorumlamasında anahtar bir unsur olarak ön plana çıkar (Flores, 2021, s. 39; Mammadova, 2024, s. 115).

Camus'nün düşüncesinde ölüm olgusu da absürt deneyimin merkezinde yer almaktadır. İnsan, yaşamın sonlu olduğunu fark ettiğinde varoluşunun anlamını daha yoğun biçimde sorgulamaya başlamaktadır. Ancak Camus, ölümün kaçınılmazlığını yaşamın değersizliğinin kanıtı olarak değil, yaşamı daha bilinçli yaşamanın gerekçesi olarak yorumlamaktadır. Bu nedenle absürt karşısında önerdiği çözüm, umuda sığınmak ya da yaşamdan vazgeçmek değil; yaşamın bütün çelişkilerini kabul ederek bilinçli bir şekilde yaşamaya devam etmektir (Şimşek, 2019, s. 217; Koç, 2016, s. 97).

Camus'un "Sisifos Söyleni"nde öne sürdüğü imge, durağanlık ile anlamsızlık arasındaki bağı açıklamak bakımından oldukça etkilidir. Sisifos'un kayayı sürekli tepeye itmesi, modern insanın gündelik yaşamda tekrar eden eylemlerinin sembolik bir yansımasıdır. Ancak Camus bu miti karamsarlığın değil, bilinçli direnişin bir örneği olarak ele almaktadır. Sisifos'un trajedisi kayayı taşımak değil, bu eylemin farkında olmasıdır. Farkındalık, saçmanın idrak edilmesini sağlar ve bu idrak kişinin kaderine karşı sessiz fakat bilinçli bir başkaldırısına dönüşür. Bu nedenle Camus, "Sisifos'u mutlu düşünmek gerekir" ifadesiyle tekdüzeliğin mutlak bir anlamsızlık değil, bilinçli bir yaşam pratiğine dönüşebileceğini savunmaktadır (Camus, 2016, s. 27). Sisifos'un sürekli aynı eylemi tekrar etmesine rağmen yaşamı sürdürmeye devam etmesi, insanın anlamsız görünen koşullar altında dahi yaşamı seçebileceğini göstermektedir. Bu nedenle Sisifos miti yalnızca bir ceza anlatısı değil, aynı zamanda insan özgürlüğünün, direncinin ve başkaldırısının sembolü olarak değerlendirilmektedir (Adıbelli, 2018, s. 152; Eren, 2017, s. 223).

Araştırmanın Yöntemi

Niteliksel araştırma deseninde gerçekleştirilecek olan bu çalışmada katılımcıların belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Ölçüt örnekleme, araştırma konusu ile ilgili belirli özelliklere sahip bireylerin araştırmaya dâhil edilmesini sağlayan bir örnekleme yöntemidir. Bu doğrultuda araştırmanın amacı doğrultusunda belirlenen ölçütleri karşılayan Hakkari Üniversitesi'nde görev yapan idari personel çalışma grubunu oluşturmuştur.

Katılımcı Özellikleri

Çalışmaya katılım için dahil edilme ölçütleri şunlardır:

- Hakkari Üniversitesi'nde çalışan idari personel olmak,
- Çalışmaya katılmaya gönüllü olmak ve bilgilendirilmiş onam vermek,
- Türkçe konuşabilmek,

- Görüşmelerin WhatsApp uygulaması üzerinden sesli veya görüntülü olarak gerçekleştirilmesine imkân sağlayacak teknolojik donanıma sahip olmak ve WhatsApp uygulamasını aktif olarak kullanmak.

Araştırmada görüşmeler katılımcıların zaman ve mekân açısından daha rahat erişilebilir olmalarını sağlamak amacıyla WhatsApp uygulaması üzerinden sesli veya görüntülü görüşme yoluyla gerçekleştirilmiştir. Bu nedenle katılımcıların WhatsApp uygulamasını kullanıyor olmaları araştırmaya katılım için bir ölçüt olarak belirlenmiştir.

Tüm yaş gruplarındaki idari personel araştırmaya dâhil edilmiştir.

Dışlama ölçütleri şunlardır:

- Etkili iletişimi engelleyecek düzeyde konuşma, dil veya işitme engeline sahip olmak,
- WhatsApp üzerinden gerçekleştirilen görüşmelere teknik olarak katılım sağlayamayacak durumda olmak,
- Çalışmaya katılmaya gönüllü olmamak.

Öngörülen Katılımcı Sayısı

Veri doygunluğuna ulaşıldığı zaman yani tekrarlamalar başladığında araştırmanın veri toplama aşaması sonlandırılmıştır. Tahmini olarak 10-15 kişi arası katılımcı düşünülmüştür.

Veri Toplama için Kullanılacak Araçlar

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu” kullanılmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formu konuya ilişkin literatür taranarak oluşturulan 10 sorudan oluşmaktadır. Ayrıca gerekli görüldüğü takdirde sonda(ek) sorular da sorulabilecektir. Formdaki sorular, konuyla ilgili araştırmacı tarafından yapılan çalışmalar değerlendirilerek araştırma katılımcılarının, bu kavramlarla ilgili konuları kapsayacak şekilde derinleştirilerek ele alınmıştır.

Verilerin Analizi

Görüşmeler sırasında katılımcılara kod isim kullanıp kullanmayacakları sorulmuştur. Veri analizi yapılırken görüşülen katılımcılara görüşme sırasına göre “K1” (Katılımcı 1), “K2” ve “K3” şeklinde kodlamalar verilmiş ve tablo oluşturulmuştur. Araştırmada görüşülen katılımcıların ses kayıtları alınmıştır. Görüşülenlerin ses kayıtları araştırmacı tarafından bilgisayar ortamında birebir dinlenmiş, anlaşılmayan yerler tekrar tekrar dinlenerek yazılı rapor hâline getirilmiştir. Verilerin transkripsiyonu sonucunda yazılı döküm olarak elde edilen raporlar tek tek okunmuş ve altları çizilerek benzer ifadeler birbiri ile ilişkilendirilmiş, bu ifadelere anlamlı isimler verilerek ana temalar oluşturulmuştur. Araştırmacı tarafından oluşturulan ana temalar tekrar incelenmiş ve son şekli verilmiştir. Bu araştırmadan elde edilen verilerin analizi içerik analiz yöntemi ile yapılmıştır. Baltacı’nın da belirttiği gibi, “İçerik analizinde birbirine benzeyen verileri, belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayabileceği bir biçimde düzenlemek esastır” (Baltacı, 2019, s. 372).

Bulgular**Tablo 1.** Tekdüzelik (Monotonluk) Temasına Ait Bulgular

Ana Tema	Alt Temalar	Katılımcı Görüşleri
Tekdüzelik (Monotonluk) Deneyimi	Zorunluluk mecburiyet rutin	K1: “Pazartesi cumaya kadar süren çalışma düzeni çoğu zaman ve istemeseniz bile devam ettirmek zorunda olduğunuz bir rutindir.” K3: “Memur mantığı zaten bir rutindir... sabah gelip sekizden akşam beşe kadar... kendinizi mutlaka bir rutin içinde hissediyorsunuz.”
	Tekrar eden gündelik yaşam pratikleri	K2: “Sabah kalktıktan sonra yapılan işler çoğu zaman benzer şekilde tekrar eder. İnsanların çoğu bu rutinin dışına çıkmak ister.” K5: “Sabah kalktıktan sonra yapacaklarımız 3 aşağı 5 yukarı genelde aynı şeyler...” K6: “Aynı saatte gelme aynı saatte gelince saatler gitme...”
	Zamanın denetimi ve 8-5 sıkışmışlığı	K3: “...sekizden akşam beşe kadar... bir rutin içinde hissediyorsunuz.” K4: “İnsan hayatının 8-5 arasına sıkıştırılması bence en büyük rahatsızlık...”
	Bunaltı, anlamsızlaşma ve sıkışmışlık hissi	K9: “...“yaşam bazen kişiyi mecburiyetler yüzünden bir döngüye hapsediyor...” K7: “Günlük rutinlerin çoğu tekrar eden anlamsız işler yani...”
	Rutinden çıkma arzusu ve değişim arayışı	K2: “İnsanların çoğu bu rutinin dışına çıkmak ister.” K5: “...bu rutinin ve bu döngünün dışına çıkma arzusu herkes için geçerlidir.”
	Kabulleniş ve yaşamın doğal akışı olarak tekrar	K8: “Hayatın kendisi zaten bir tekrardır... o rutinlik içerisinde... sürekli tekrardır.” K10: “yapılan iş başkalarına yarar sağlıyorsa ve kişiyi tatmin ediyorsa o faaliyet anlamlıdır”

Tekdüzeliliğin yaşanması, katılımcıların aktarımlarında yalnızca tekrar eden günlük rutinlerle sınırlı kalmayıp; aynı zamanda yükümlülükler, toplumsal roller ve hayatın döngüsel yapısı içerisinde biçimlenen çok yönlü bir durum olarak karşımıza çıkıyor. Özellikle K9’un söylediklerinden anlaşıldığı üzere, şahıslar hayatlarını çoğu zaman kendi isteklerinden çok zorunluluklar dahilinde devam ettirmekte ve bu vaziyet hayatın bir aşamasından sonra “yaşam bazen kişiyi mecburiyetler yüzünden bir döngüye hapsediyor” ve “insan üstlendiği sorumluluklar sebebiyle belirli bir düzene bağlı kalabiliyor” şeklinde betimlenmektedir. Katılımcının “hayatın kendine has döngüleri vardır; tıpkı havanın kararıp aydınlanması gibi” şeklindeki sözü, monotonluğun sadece bir sıkışmışlık hali değil, aynı zamanda normalleşen ve kaçınılmaz görülen bir süreç olduğunu belirtmektedir. İştirakçilerin genel görüşleri ele alındığında, bireyin sadece profesyonel alanda değil, aynı zamanda ailevi ve sorumluluklar bağlamında da kendini belli kalıplar içinde sürdürmek zorunda kaldığı; tekdüzelik hissiyatının zamanla yaşamın doğal bir parçası haline geldiği anlaşılmaktadır.

Diğer yandan, katılımcıların beyanları, monotonluğun yalnızca edilgen olarak tecrübe edilen bir vaziyet olmadığını; bilakis bireyin bu düzene karşı bir anlam yaratma ve onu değiştirme gayreti içinde olduğunu da ortaya sermektedir. K10’un “yapılan iş başkalarına yarar sağlıyorsa ve kişiyi tatmin ediyorsa o faaliyet anlamlıdır” ve “fakat eğer kişiyi bunaltıyor ve kimseye bir faydası dokunmuyorsa o zaman yapılan iş boşa geçen zaman gibi algılanabilir” biçimindeki açıklamaları, düzenin ancak anlamla birleştiğinde tahammül edilebilir hale geldiğini gösteriyor. Bununla beraber “birey değişik insanlarla tanışmak, farklı mekanlara gitmek yahut yeni tecrübeler edinmek

isteyebilir” ve “aynı açıdan bakarak yaşamak hayatın manasını azaltabilir” gibi sözleri, şahsın tekdüzelik karşısında aktif biçimde değişim ve çeşitlilik arayışı içinde olduğunu belli ediyor. Fakat tüm bu çabalarına karşın, “meslek hayatında mevcut olan bazı kurallar ve standartlar bazen kişiyi bunaltıcı bir duruma sokabilir” ifadesinde de görüldüğü gibi, kurumsal şartlar bireyin hareket serbestisini kısıtlayarak monotonluğu tekrar oluşturmaktadır. Bu durum, tekdüzeliğin sadece kişisel bir tecrübe değil; aynı zamanda toplumsal ve kurumsal sistemlerin etkisiyle şekillenen somut bir gerçeklik olduğunu işaret etmektedir.

Tablo 2. Absürtlük Temasına Ait Bulgular

Ana Tema	Alt Temalar	Katılımcı Görüşleri
Absürtlük Deneyimi	Kuralların ve otoritenin baskısı	K1: “Özellikle sizi anlamayan insanların emri altında çalışmak insan için zor bir durumdur. İş hayatında belirli kurallar ve standartlar vardır ve bazen bu durum insanı sıkıştırabilir.”
	Çözumsuzlük ve mantıksız işleyiş	K2: “Fikir çatışmalarının sonuç vermediği durumlar olabiliyor... Kurumsal yapı içinde farklı görüşlerin bir sonuca ulaşmaması zaman zaman mantıksızlık duygusu oluşturabiliyor.”
	Bürokratik saçmalık ve faydasız çaba	K3: “Ben geçmişte hep bu resmi evrakların o kadar dönüp dolaşmasını hep merak etmişimdir... öğrencinin hayatına çok katkısının olmadığını düşündüğünüz bazı olayların içinde olabilirsiniz.”
	İnsan doğasına aykırılık ve yabancılaşma	K5: “Belirli standart kalıpları insanın kendi doğasına göre belirlememişler ve biz buna uymak zorunda kalıyoruz... insanın kendi biyolojik olarak doğasına uygun olmadığı kanaatindeyim.”
	Prosedürlerin anlamsızlığı ve sınırlandırıcılığı	K6: “İş ve işler işleyişlerle ilgili prosedürler çok saçma geliyor ve o saçmalığın dışına çıkmak istediğinde yine o prosedür sınırı sizi maalesef içinde tutuyor.”
	Kanıksanmış absürtlük ve farkındalık	K7: “Günlük rutin yaptığımız işlerin genel olarak rutinleşmiş olmasından dolayı absürt olarak görmüyoruzdur belki... dışarıdan bakıldığında aslında absürt geliyor.”

Elde edilen veriler, katılımcıların özellikle kurumsal düzenlemeler, işleyiş biçimleri ve zorunlu kılınan kurallar karşısında anlamsızlık, işlevsizlik ve yabancılaşma hissettiklerini işaret etmektedir. Tablo bize, bu absürdlüğün çoğunlukla bireyin kontrolünün ötesinde işleyen mekanizmaların bir sonucu olarak tecrübe edildiğini gösteriyor. Bu durum sadece kuralların mevcudiyetiyle değil, aynı zamanda bu kuralların bir mana ifade etmemesi ve herhangi bir netice doğurmamasından da kaynaklanmaktadır. Nitekim K2 kodlu katılımcının aktarımlarında bu husus daha belirginleşir; katılımcı, “kurumsal yapıda farklı fikirlerin nihayete ermemesi bazen mantıksızlık hissi yaratabiliyor ve bu durum sıkça yaşanabiliyor” diyerek absürtlüğün sürekli tekrar eden bir deneyim olduğuna dikkat çekmektedir. Bu beyan, tabloda geçen “çözumsuzlük ve tutarsız işleyiş” alt başlığını desteklerken, aynı zamanda saçmalığın sırf kişisel bir algıdan değil, kurumsal işleyişin yapısal problemlerinden kaynaklandığını gözler önüne sermektedir. Dahası, katılımcı kişinin belirlenmiş ölçütlere uyma mecburiyetini sorgulaması ve bu ölçütlerin insan doğasına aykırı olduğunu vurgulaması, absürtlüğün kişi ile sistem arasındaki uyumsuzluktan doğduğunu kanıtlamaktadır.

Öte yandan, K5 ve K2’nin görüşleri bir arada ele alındığında, absürtlük tecrübesinin yalnızca mantıksızlık algısıyla sınırlı kalmadığı; aynı zamanda kişinin hayatını yöneten normları

sorgulamasına yol açtığı anlaşılmaktadır. K2'nin “yaptığımız işlerin gerçekten bir değeri var mı?” şeklindeki sorgulayıcı ifadesi, absürtlüğün bireyde varoluşsal bir düşünce sürecini tetiklediğini ortaya koyar. K5'in “belli standart kalıpları insanın kendi özüne göre oluşturmamışlar ve biz bunlara itaat etmek durumunda kalıyoruz... insanın kendi biyolojik yapısına uygun olmadığı kanaatindeyim” şeklindeki ifadesi, katı bürokratik yapıların bireyin doğasını ve ihtiyaçlarını göz ardı ederek onu belirli kurallara uyum sağlamaya zorladığını göstermektedir. Katılımcının bu değerlendirmesi, insanın yalnızca kurallara ve prosedürlere indirgenmesine yönelik bir eleştiri niteliği taşımaktadır. Bu durum, Camus'nün *Sıkıyönetim* adlı eserinde ele aldığı baskıcı ve insanı kendi özünden uzaklaştıran otoriter düzen anlayışıyla benzerlik göstermektedir. Camus, bireyin katı sistemler içerisinde özgünlüğünü ve insani yönlerini kaybetme tehlikesine dikkat çekerken, katılımcının ifadeleri de bürokratik yapının insan doğasına aykırı ve yabancılaştırıcı etkilerini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak absürtlük, sadece dışarıdan gelen bir durum değil; bireyin anlam arayışı ile karşılaştığı, çoğu zaman bir çözüm yolu bulamadığı ve bu sebeple sorgulama, uyuşmazlık ve kabullenme arasında gidip gelen değişken bir deneyim alanı şeklinde yorumlanabilir.

Tablo 3. Hiçlik ve Anlam Arayışı Temasına Ait Bulgular

Ana Tema	Alt Temalar	Katılımcı Görüşleri
Hiçlik ve Anlam Arayışı	Emeğin boşa gitmesi ve sonluluk bilinci	K1: “Emek verilen şeylerin karşılığını göremediğiniz zaman yapılanların boşa gittiğini düşünmek de mümkündür... İnsanlar çoğu zaman hiç ölmeyecekmiş gibi bir hayat planı yaparlar ancak gerçekte her şeyin bir sonu vardır.”
	Varoluşsal sorgulama ve anlam arayışı	K2: “Yaptığımız işlerin gerçekten bir anlamı var mı? sorusunu kendime soruyorum... Bu sorgulamalar bazen yaptığımız seçimleri ve düşüncelerimizi yeniden değerlendirmemize neden olabiliyor.”
	Amacın yitimi ve mecburi varoluş	K4: “Eğer ki yaptığımız hayata dair eğer bir amacımız varsa yaptığımız işin de bir anlamı olur. Ama bir amacımız yoksa bence sıradanlaşırım... Tercihim olsaydı evet şartlar daha iyi olsaydı belki de yapmazdım.”
	Hayatın anlamına dair kriz ve sürekli sorgulama	K5: “Yaptığımız şeylerin yani hayatın anlamı nedir? Kısmından yola çıkıp sonra yaptığımız işin anlamı var mı... gibi sorgulamaları defaatle yaşadığımız oluyor.”
	Özgürlüğün kısıtlanması ve gelecek kaygısı	K6: “Öz özgürlük denen kavramı, sınırlarının çizildiğini asım vardır gösteriyor. O yüzden anlamsız geliyor... Geleceğe yönelik hedefler... şu an yaşadıklarımın çok çok farklı.”
	Yön kaybı ve mutsuzluk döngüsü	K7: “Hayatımızın çoğu aşamasında ben ne yapıyorum ya da niçin yapıyorum? Nereye gidiyorum diye soruyoruz kendimize... Sürekli bir şeyler için çabaladığında elde ettikten sonra da mutlu olamayan bir karakter olurdu herhalde.”
	Umudun yitimi ve hiçlik hissi	K8: “Yaşım itibarıyla gelecekle ilgili herhangi bir planım kalmadı. Dolayısıyla gelecekle ilgili emekli olmayı ve ölmeyi düşünüyorum... Ezik karakter olurdu herhalde, başka bir şey yok.”
		K10: “Yaşım sebebiyle geleceğe dair hiçbir hedefim kalmadı... emekli olmayı ve eceli beklemeyi düşünüyorum”

Bulgular, yokluk ve gaye arayışı temasının, katılımcıların hayatlarını yalnızca günlük rutinler üzerinden değil, aynı zamanda varoluşsal bir sorgulama merceği altında ele aldıklarını işaret ediyor. Tabloda görülen alt başlıklar incelendiğinde, şahısların çalışma, hedef, serbestlik ve yarın kavramları etrafında yoğun bir mana arayışında olduğu anlaşılmaktadır. Bu arayış, çoğunlukla

hayatın kısıtlılığı ve umudun yitirilmesi ile örtüşerek, kişide boşluk hissini harekete geçiren bir düşünce akışına dönüşür. Bu bağlamda K3'ün sözlerinde bu durum daha belirgin hale gelir; katılımcı, “öğrencinin hayatına çok faydası olmadığını düşündüğünüz birtakım şeylerin içinde yer alabilirsiniz” diyerek icra edilen faaliyetlerin işlevselliğini sorgular ve bu halin anlam kaybına yol açabileceğini üstü kapalı belirtir. Bu tip beyanlar, bireyin sadece kendi hayatını değil, aynı zamanda dahil olduğu yapının yarattığı manayı da incelediğini gösterir. Bu çerçevede yokluk tecrübesi, sadece kişisel bir boşluk hissi değil; aynı zamanda yapılan işlerin kıymetini kaybetmesiyle ortaya çıkan bir manasızlaşma süreci olarak yorumlanabilir.

Öte yandan, katılımcıların görüşleri mana arayışının devam eden ve çoğu zaman neticeye ulaşamayan bir süreç olduğunu da gözler önüne seriyor. Tabloda yer alan sorgulama, amacına ulaşamama ve gelecek endişesi gibi yan temalar, bireyin yaşamına dair kesin ve değişmez bir anlam yapısı kurmakta zorlandığını belli etmektedir. Bu vaziyet, yalnızca mevcut yaşam şartlarından değil, ek olarak yarınlara alakalı belirsizliklerden de beslenmektedir. K10'un ifadeleri bu noktada dikkat çekicidir; katılımcının “yaşım sebebiyle geleceğe dair hiçbir hedefim kalmadı... emekli olmayı ve eceli beklemeyi düşünüyorum” biçimindeki yaklaşımı, anlam arayışının zamanla ümidin yitimi ve varoluşsal bir kabullenmeye yer bırakabildiğini gösterir. Bu tür sözler, anlam arayışının her daim bir çözüme varmadığını; bilakis bazı durumlarda bireyin yokluk hissini içine sindirmesine sebep olabildiğini ortaya koymaktadır. Bundan dolayı bu tema, bireyin hayatı anlamlandırma gayreti ile bu çabanın sınırları arasında gidip gelen, derin ve karmaşık bir varoluşsal deneyim alanı olarak değerlendirilebilir.

Tablo 4. Ana Temalar ve Camus Felsefesi ile İlişkilendirme Tablosu

Ana Tema	Alt Temalar	Camus Felsefesi Karşılığı	Bulguların Özeti
Tekdüzelik (Monotonluk)	8-5 Cenderesi, Sisifos'un Mekanikleşme, (Sürekli Döngüsel Yaşam tekrarlanan eylem)	Kayası (Sürekli)	Katılımcılar, iş hayatını ve mesai saatlerini (8-5) kendilerini hapsedtikleri bir döngü olarak görmektedir. Her gün aynı saatte aynı işleri yapma zorunluluğu, bireylerde mekanikleşme ve bıkkınlık yaratmaktadır.
Absürtlük	Bürokratik Anlamsızlık, İnsan Doğasına Aykırılık, Çözumsuzlük	Rasyonel arayış ile irrasyonel dünya arasındaki çatışma	İdari personelin rasyonel çözümler üretme çabası, üniversite bürokrasisinin katı kuralları ve prosedürleri karşısında boşa çıkmaktadır. Bu durum, personelin yaptığı işi mantıksız (absürt) bulmasına neden olmaktadır.
Hiçlik ve Varoluşsal Kriz	Anlam Kaybı, Geleceksizlik, Sonluluk Bilinci	Evrenin sessizliği, Yabancılaşma	Emeğin karşılıksız kalması ve rutinin boğuculuğu, personelde derin bir varoluşsal sorgulamaya yol açmaktadır. Bazı katılımcılar geleceğe dair umutlarını tamamen yitirmiş (hiçlik) ve ölümü bekler duruma gelmiştir.
Direnç ve Anlam Üretme	Hayata Tutunma, Mücadeleyi Sürdürme, Umut Arayışı, Anlam İnşası	Başkaldırı, Absürde Yaşamı Onaylama	Katılımcılar çalışma yaşamında karşılaştıkları monotonluk, bürokratik engeller ve anlamsızlık duygusuna rağmen yaşamlarını sürdürmeye, mesleki rollerini yerine getirmeye ve yaşamlarına anlam kazandırmaya çalışmaktadır. Bu durum, Camus'nün absürt gerçeklik karşısında insanın pes etmek yerine yaşamı bilinçli biçimde sürdürmesini ifade eden “başkaldırı” kavramıyla açıklanabilir. Bireyler tüm zorluklara rağmen yaşamdan vazgeçmemekte, kendi anlamlarını üreterek varoluşlarını sürdürmektedirler

Yukarıdaki tablo incelendiğinde, katılımcıların yaşadıklarının sadece kişisel seviyede değil, aynı zamanda daha geniş bir varoluşsal ve felsefi düzlemde manalandığını sergilemesi sebebiyle ehemmiyet taşımaktadır. Bu bağlamda monotonluk fikrinin Camus'nün Sisifos miti ile yan yana getirilmesi, katılımcıların günlük rutinlerini ve mesleki tecrübelerini sürekli tekrarlanan, mana üretmekte zorlanılan bir döngü olarak algıladıklarını belirgin kılmaktadır. Bu vaziyet, şahısların sadece bedensel olarak değil, aynı zamanda zihinsel ve duygusal olarak da robotikleştiğini ve zamanla bu sürecin ayrılmaz bir parçası hâline geldiğini izah etmektedir. Elde edilen sonuçlar, günümüz çalışma sisteminin kişi üzerindeki baskısını ortaya çıkarırken, aynı zamanda bu zorlamanın bireyin hayatına yüklediği manayı da değiştirdiğini ortaya koymaktadır. Bu çerçevede tekdüzelik, sadece bir alışkanlık değil, kişinin benlik algısını ve hayatla kurduğu irtibatı şekillendiren asıl bir deneyim alanı olarak belirginleşmektedir.

Bununla beraber absürtlük ve boşluk temaları, katılımcıların tecrübelerinin daha derin bir varoluşsal sorgulamaya dönüştüğünü göstermesi yönünden dikkat çekicidir. Katılımcıların mantıklı beklentileri ile karşılaştıkları kurumsal ve bürokratik gerçeklik arasındaki tutarsızlık, Camus'ün absürt tanımıyla eşleşmekte; bireyin mana arayışının çoğu zaman karşılıksız kaldığını gözler önüne sermektedir. Bu durum, sadece mesleki hayata dair bir hoşnutsuzluk değil, aynı zamanda şahsın hayatın geneline yönelik bir anlam bunalımı yaşadığını da işaret etmektedir. Özellikle boşluk ve varoluşsal buhran teması, bazı katılımcıların geleceğe dair ümitlerini yitirmesi ve hayatı sonluluk açısıyla değerlendirmesi aracılığıyla, bu durumun ne kadar derinleşebileceğini ortaya koymaktadır. Bundan dolayı bu bulgular, bireyin çağdaş yaşam koşulları içerisinde sadece işlevsel değil, aynı zamanda varoluşsal bir mücadele verdiğini; anlam, hürriyet ve gaye arayışının bu süreçte anahtar bir rol oynadığını göstermesi açısından mühim bir katkı sunmaktadır. Araştırma bulguları, katılımcıların çalışma yaşamında monotonluk, bürokratik engeller ve anlam kaybı gibi varoluşsal zorluklarla karşılaşmalarına rağmen yaşamı sürdürme ve anlam üretme çabalarını koruduklarını göstermektedir. Bu durum, Camus'nün “Başkaldırı” kavramı çerçevesinde değerlendirilebilir. Camus'ye göre insan, yaşamın absürtlüğü karşısında pes etmek yerine yaşamaya devam ederek ve kendi anlamını üreterek varoluşunu sürdürür. Katılımcıların yaşadıkları güçlükleri kabullenmek yerine mücadele etmeleri ve yaşamlarına tutunmaları, bu başkaldırı anlayışının bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Tartışma ve Sonuç

Bu araştırmada elde edilen bulgular, Hakkâri Üniversitesi idari personelinin gündelik iş yaşamının Camus'nün tekdüzelik, absürtlük ve hiçlik kavramlarıyla güçlü biçimde örtüştüğünü ortaya koymaktadır. Katılımcıların deneyimlediği monotonluk, yalnızca tekrar eden iş pratiklerinden ibaret olmayıp, aynı zamanda zorunluluklar, kurumsal yapı ve toplumsal roller tarafından üretilen çok katmanlı bir gerçekliktir. Bu durum, Boisvert'in (2023) gündelik hayatın sıradanlığı içinde anlamın aşınmasına dair vurgusuyla paralellik göstermektedir. Nitekim katılımcıların “8-5 sıkışmışlığı”, “mekanikleşme” ve “zorunlu rutin” ifadeleri, Camus'nün Sisifos metaforunda somutlaşan sürekli tekrar eden eylem döngüsünü günümüz bürokratik yapısında yeniden üretmektedir. Adıbelli'nin (2018) belirttiği gibi Camus, Sisifos figürü aracılığıyla insanın anlamsız görünen tekrarlar karşısında yaşamı sürdürme zorunluluğunu açıklamakta ve bu döngünün modern yaşamın temel karakteristiği hâline geldiğini göstermektedir. Katılımcıların rutin iş süreçlerine ilişkin ifadeleri de Sisifos'un kayayı her gün yeniden tepeye taşımasına benzer biçimde, sonu görünmeyen görevlerin birey üzerinde yarattığı varoluşsal yorgunluğu yansıtmaktadır. Bununla birlikte Camus'ye göre bu farkındalık aynı zamanda bireyin kendisiyle yüzleşmesinin başlangıcıdır. Bu nedenle araştırmada ortaya çıkan tekdüzelik deneyimi yalnızca pasif bir kabulleniş olarak değil, bireyin yaşamını ve çalışma biçimini sorgulamasını sağlayan bir bilinç alanı olarak da değerlendirilebilir.

Araştırmanın absürtlük temasına ilişkin bulguları, katılımcıların kurumsal işleyişte karşılaştıkları mantıksızlık, çözümsüzlük ve bürokratik engeller nedeniyle güçlü bir yabancılaşma yaşadıklarını göstermektedir. Bu durum, Karakaş ve Gökmen'in (2018) iş stresi ve iş tatmini ilişkisine yönelik bulgularıyla örtüşmektedir; zira anlam üretmeyen iş süreçleri çalışanlarda stres ve doyumsuzluk yaratmaktadır. Benzer şekilde Sökmen ve Ekmekçioğlu'nun (2013) yöneticilerin etik davranışlarının çalışan motivasyonu üzerindeki etkisine ilişkin değerlendirmeleri dikkate alındığında, bu araştırmada katılımcıların sıklıkla dile getirdiği “anlaşılmayan otorite”, “mantıksız prosedürler” ve “çözülmeyen sorunlar” deneyimlerinin absürtlük algısını güçlendirdiği görülmektedir. Camus'nün absürt anlayışına göre saçma, insanın anlam arayışı ile dünyanın sessizliği arasındaki çatışmadan doğmaktadır (Koç, 2016). Katılımcıların kurumsal yapı içinde sıklıkla karşılaştıkları açıklanamayan uygulamalar ve sonuçsuz kalan bürokratik süreçler de bu çatışmanın örgütsel düzeydeki yansımaları olarak değerlendirilebilir. Pölzler'in (2018) Camus'nün “absürt duygusu” üzerine yaptığı değerlendirmede belirttiği üzere, birey absürtle ilk kez karşılaştığında yorgunluk, kaygı, yabancılık hissi ve anlamsızlık deneyimleri yaşamaktadır. Araştırma bulgularında ortaya çıkan “sıkışmışlık”, “değersizlik” ve “işe yabancılaşma” ifadeleri de söz konusu absürt duygunun örgütsel yaşam içerisindeki görünüm biçimleri olarak yorumlanabilir. Dolayısıyla absürtlük yalnızca felsefi bir kavram değil, aynı zamanda bireyin kurumsal yaşam içerisinde deneyimlediği somut ve gündelik bir gerçekliktir.

Hiçlik ve anlam arayışı temasında elde edilen bulgular ise çalışanların yalnızca işlerine değil, yaşamlarının bütününe ilişkin derin bir varoluşsal sorgulama içinde olduklarını göstermektedir. Bu bulgular, Ecik'in (2017) tükenmişlik ve örgütsel bağlılık arasındaki ilişkiye yönelik sonuçlarıyla doğrudan örtüşmektedir. Özellikle emeğin karşılıksız kalması, amaç yitimi ve gelecek kaygısı gibi unsurlar, çalışanların örgüte olan bağlılıklarını zayıflatırken varoluşsal boşluk hissini artırmaktadır. Alkaş'ın (2020) iş yükü ve iş stresi üzerinden açıkladığı tükenmişlik süreci de bu araştırmadaki bulgularla paralellik göstermekte; yoğun iş yükü ve anlamsızlaşan iş pratikleri bireyde hem psikolojik hem de varoluşsal bir yıpranmaya neden olmaktadır. Şimşek'in (2019) Camus'nün yaşam ve ölümden anlam arayışı üzerine yaptığı değerlendirmeler, bireyin yaşamın nihai anlamına ulaşamamasının onu sürekli bir sorgulama hâline sürüklediğini ortaya koymaktadır. Katılımcıların geleceğe ilişkin belirsizlik, amaçsızlık ve değersizlik ifadeleri de bu sorgulamanın güncel yansımaları olarak görülebilir. Bununla birlikte Camus'nün düşüncesinde hiçlik mutlak bir umutsuzluk anlamına gelmemektedir. Çiçek ve Demir Çiçek'in (2025) vurguladığı gibi Camus, absürdü kabullenmeyi bir teslimiyet değil, bilinçli bir başkaldırı ve etik bir yaşam biçimi olarak değerlendirmektedir. Araştırmada bazı katılımcıların rutin işlerini kişisel anlamlarla dönüştürmeye çalışmaları, iş dışındaki yaşam alanlarında amaç üretmeleri veya çalışma yaşamını geçici bir süreç olarak yeniden yorumlamaları bu başkaldırı biçimlerinin izleri olarak değerlendirilebilir. Bu yönüyle Değirmenci'nin (2019) psikolojik dayanıklılık ve iyimserlik vurgusu, araştırmada gözlenen sınırlı fakat önemli düzeydeki anlam üretme çabalarıyla örtüşmektedir.

Araştırmanın bir diğer dikkat çekici bulgusu, katılımcıların yaşadıkları yabancılaşmanın yalnızca örgüte değil, zaman zaman kendilerine ve toplumsal çevrelerine de yönelmiş olmasıdır. Biricik'in (2016) Camus'nün Yabancı romanı üzerine yaptığı değerlendirmede belirttiği gibi bireyin yaşamı anlamlandıramaması, onu hem kendi benliğine hem de içinde yaşadığı topluma yabancılaştırmaktadır. Benzer şekilde Beyazyüz (2020), modern yaşamın mekanikleşmesi ve bürokratikleşmesinin bireyde yalnızlık, korku ve toplumsal yabancılaşma ürettiğini ifade etmektedir. Bu araştırmada da katılımcılar zaman zaman kendilerini kurumun yalnızca bir parçası, bir evrak üreticisi ya da işlevsel bir unsur olarak tanımlamış; bireysel özelliklerinin görünmez hâle geldiğini belirtmişlerdir. Bu durum Camus'nün insanın nesneleşmesi ve dünyaya yabancılaşması olarak tanımladığı sürecin günümüz üniversite bürokrasisindeki karşılığı olarak değerlendirilebilir.

Sonuç olarak bu çalışma, idari personelin gündelik deneyimlerinin yalnızca örgütsel davranış literatürüyle değil, aynı zamanda varoluşçu felsefe ile birlikte ele alınmasının gerekliliğini ortaya

koymaktadır. Tekdüzelik, absürtlük ve hiçlik, modern bürokratik yaşamın kaçınılmaz çıktıları olarak görünse de bireyin bu deneyimleri nasıl anlamlandırıdığı belirleyici bir rol oynamaktadır. Camus'nün önerdiği gibi absürt deneyim insanı umutsuzluğa sürüklemek yerine yaşamla bilinçli bir yüzleşmeye davet etmektedir. Çiçek ve Demir Çiçek'in (2025) belirttiği üzere başkaldırı, absürdü ortadan kaldırmak değil, onun bilinciyle yaşamaya devam etmektir. Bu bağlamda araştırma bulguları, çalışanların yalnızca iş yükü ve performans açısından değil; anlam üretme kapasiteleri, psikolojik dayanıklılıkları ve varoluşsal iyi oluşları açısından da desteklenmeleri gerektiğini göstermektedir. Üniversitelerde çalışanların karar süreçlerine katılımını artıran, bireysel katkılarını görünür kılan ve yaptıkları işin anlamını güçlendiren uygulamaların geliştirilmesi, hem örgütsel bağlılığı hem de çalışanların yaşam doyumunu artıracak önemli bir müdahale alanı olarak değerlendirilebilir.

References

- Adıbelli, R. (2018). Albert Camus'nün absürd felsefesinde özgürlük ve başkaldırı. *Felsefe ve Sosyal Bilimler Dergisi*, 26, 145–162.
- Alkaş, E. (2020). *İş yükünün tükenmişlik üzerindeki etkisinde iş stresinin aracı rolü* [Yüksek lisans tezi]. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Baltacı, A. (2019). Nitel araştırma süreci: nitel bir araştırma nasıl yapılır? *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2):368-388.
- Beyazyüz, M. (2020). Albert Camus'de yabancılaşma ve absürd yaşam anlayışı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(70), 367–377.
- Biricik, İ. (2016). Albert Camus'de yabancılaşma ve absürd insan. *Felsefe Dünyası*, 64, 83–101.
- Boisvert, R. D. (2023). *Albert Camus and the philosophy of the ordinary*. Bloomsbury.
- Boisvert, R. D. (2023). *Albert Camus and the quest for meaning*. Rowman & Littlefield.
- Camus, A. (2013). *Yabancı* (Çev. S. Eyüboğlu). Can Yayınları.
- Camus, A. (2015). *Başkaldıran insan* (T. Yücel, Çev.). Can Yayınları.
- Camus, A. (2016). *Sisifos söyleni* (Çev. T. Yücel). Can Yayınları. (Orijinal eser 1942 yılında yayımlanmıştır).
- Camus, A. (2019). *Sıkıyönetim* (B. Onaran, Çev.). Can Yayınları.
- Çiçek, A., & Demir Çiçek, S. (2025). Albert Camus'de absürdün etiği ve başkaldırı düşüncesi. *Felsefi Düşün Dergisi*, 24, 45–63.
- Değirmenci, B. (2019). Kamu çalışanlarının psikolojik dayanıklılık ve psikolojik iyi olma ilişkisinde iyimserliğin aracılık rolü. *Türk Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 4(1), 47–63.
- Ecik, G. (2017). *Örgütsel tükenmişliğin örgütsel bağlılığa etkileri hakkında üniversite idari personeli üzerinde bir uygulama (Gazi Üniversitesi rektörlük çalışanları üzerine bir araştırma)* [Yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Eren, A. (2017). Sisifos miti bağlamında Camus'nün absürd insan anlayışı. *Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi*, 61, 221–234.
- Flores, F. (2021). Camus, absurdity, and the ethics of revolt. *Philosophy Today*, 65(1), 37–52.
- Karakaş, A., & Gökmen, G. (2018). Kamu çalışanlarında iş tatmini, duygusal emek ve iş stresi: Konya'da bir araştırma. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18(3), 99–127.
- Koç, M. (2016). Albert Camus'de ölüm, yaşam ve absürd ilişkisinin incelenmesi. *Felsefe Arkivi*, 45, 91–108.
- Mammadova, S. (2024). Absurdity and alienation in Albert Camus' philosophy. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(2), 112–120.
- Morgan, J. K. (2011). *Living in the tensions: Camus, Qohelet, and the confrontation with the absurd*. Liberty University Press.
- Pölzler, T. (2018). Camus' feeling of the absurd. *The Journal of Value Inquiry*, 52(4), 477–490.

-
- Siame, M. (2020). The robotic man by habit: An existential analysis of Albert Camus' The Misunderstanding. *Journal of Law and Social Sciences*, 3(1), 93–100.
- Sökmen, A., & Ekmekçioğlu, E. B. (2013). Yönetici etik davranışlarının sınır birim çalışanlarının motivasyon ve iş tatmini üzerindeki etkisi: Adana'da bir araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 5(4), 87–104.
- Şimşek, H. (2019). Albert Camus'nün absürd felsefesinde ölüm ve yaşamın anlamı. *Kaygı: Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi*, 18(2), 215–231.

ETHICAL DECLARATIONS

Research and Publication Ethics

I declare that this article is an original work and has been prepared in accordance with the principles of scientific research and publication ethics. The manuscript has not been previously published and is not currently under consideration for publication elsewhere

All sources used in the preparation of this study have been properly cited and referenced. I declare that this work does not contain plagiarism, fabrication, falsification data, or manipulation of data. I declare that the research findings are presented honestly and transparently in accordance with the principles of academic integrity.

Author Contribution

The conceptualization, design of the research, data collection, analysis, interpretation of the findings, and the writing processes of this study were conducted jointly by Ayşe İpek Koca Ballı and Erdiñç Ballı. Ayşe İpek Koca Ballı made a more prominent contribution to the conceptualization, design, data collection, analysis, and writing processes of the study, while Erdiñç Ballı contributed significantly to the research design, evaluation and interpretation of the findings, and the critical review of the manuscript. Both authors have read and approved the final version of the manuscript and agreed to its submission and publication.

Conflict of Interest

I declare that there is no conflict of interest regarding the publication of this manuscript.

Funding

This research did not receive any specific grant, financial support, or funding from any public, commercial, or non-profit funding agencies.

Artificial Intelligence (AI) Usage Disclosure

Artificial intelligence tools were used in a limited manner during the preparation of this manuscript for translation support, language editing, proofreading of apparent linguistic errors. All AI-assisted outputs were carefully reviewed, verified, and revised by me. Artificial intelligence tools were not used in the development of the research design, data collection, data analysis, interpretation of findings, or formulation of the scientific conclusions. Full academic responsibility for the content of this manuscript rests solely with me.

Copyright and Permissions

I confirm that all necessary permissions for copyrighted materials have been obtained where required and that the manuscript does not violate any intellectual property rights.

Author Approval

I confirm that the final version of the manuscript has been read, approved, and consented for submission and publication.

ETİK BEYANLAR

Araştırma ve Yayın Etiği

Bu makalenin özgün bir çalışma olduğunu ve bilimsel araştırma ile yayın etiği ilkelerine uygun olarak hazırlandığını beyan ederim. Makale daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olup başka bir dergide değerlendirme sürecinde değildir.

Çalışmada kullanılan tüm kaynaklar akademik kurallara uygun biçimde atıflanmış ve kaynakçada gösterilmiştir. Çalışmanın intihal, veri uydurma, veri tahrifi veya manipülasyon içermediğini; araştırma bulgularının bilimsel dürüstlük ve akademik etik ilkelerine uygun biçimde sunulduğunu beyan ederim.

Yazar Katkısı

Bu çalışmanın fikir geliştirme, araştırmanın tasarımı, veri toplama, analiz, bulguların yorumlanması ve yazım süreçleri Ayşe İpek Koca Ballı ve Erdinç Ballı tarafından ortaklaşa yürütülmüştür. Ayşe İpek Koca Ballı çalışmanın fikir geliştirme, tasarım, veri toplama, analiz ve yazım süreçlerinde daha ağırlıklı katkı sağlamış; Erdinç Ballı ise araştırmanın tasarımına, bulguların değerlendirilmesine, yorumlanmasına ve metnin gözden geçirilmesine önemli katkıda bulunmuştur. Her iki yazar da makalenin son hâlini okuyup onaylamış ve yayımlanmasını kabul etmektedir.

Çıkar Çatışması

Bu makalenin yayımlanmasına ilişkin herhangi bir çıkar çatışması bulunmadığını beyan ederim.

Finansal Destek

Bu araştırma herhangi bir kamu kurumu, ticari kuruluş veya kâr amacı gütmeyen kuruluş tarafından finansal olarak desteklenmemiştir.

Yapay Zekâ Kullanım Beyanı

Bu makalenin hazırlanması sürecinde yapay zekâ araçlarından yalnızca çeviri desteği, dil düzenlemesi, yazım ve dil hatalarının kontrolü amacıyla sınırlı ölçüde yararlanılmıştır. Yapay zekâ destekli çıktılar tarafımdan dikkatle gözden geçirilmiş, doğrulanmış ve gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Yapay zekâ araçları araştırma tasarımının oluşturulması, veri toplama, veri analizi, bulguların yorumlanması veya bilimsel sonuçların geliştirilmesi süreçlerinde kullanılmamıştır. Makalenin tüm akademik ve etik sorumluluğu tamamen yazar olarak bana aittir.

Telif Hakları ve İzinler

Telif hakkı koruması altında bulunan materyallerin kullanılması durumunda gerekli izinlerin alındığını ve çalışmanın herhangi bir fikrî mülkiyet hakkını ihlal etmediğini beyan ederim.

Yazar Onayı

Yazar olarak ben makalenin son hâlini okuduğumu, onayladığımı ve yayımlanmasını kabul ettiğimi beyan ederim.